

δουκικῆς καὶ κατεπανικῆς χρείας, ἐξελάσεως πλωίμων καὶ κονταρά-
των, ἀπαιτήσεως σονδοσιῶν, θόσεως προβάτων, ἐξελάσεως ζευγοαμα-
ξιῶν, ἀπαιτήσεως ἀρμενοπάγων καὶ καζακάδων καὶ πάσης ἄλλης
οἰασοδήτινος ἐπηρείας. ὧσαύτως δεφενδεύει ἡ τοιαύτη μονὴ διὰ βασι-
λικοῦ προσκυνητοῦ ὄρισμοῦ καὶ χρυσοβούλλου καὶ τὸ βιβάριον αὐτῆς
ἀπὸ τε τοῦ βιβαραπάκτου, προσκυνητικίου, ὀφωνίου, ἐξελάσεως πλωίμων
καὶ λοιπῶν ἐτέρων σονηθειῶν. τῶν ἐτησίως ἀπὸ τῶν βιβαρίων ἀπαι-
τουμένων. τῆς τοιαύτης οὖν ἐγγράφου ἀποκαταστάσεως καὶ πράξεως
παρ' ἡμῶν γεγρονίας τῆς καὶ ἀρκεῖν ὀφειλοῦσης τῇ τοιαύτῃ μονῇ
ἀντὶ πρακτικοῦ καὶ περιόρου διὰ τῆς συνήθους ὀμετέρας ὑπογραφῆς
καὶ μολοβδίνης βούλλης ὑποσημηνάμενοι ἐπεδόθη τῇ διαληφθείσῃ
μονῇ τῶν Λέμβου εἰς ἀσφάλειαν μηνὶ μαρτίῳ Ἰνδικτικῶνος
ἡ. ἕτους σψμγ' †.

† Εἶχε καὶ ὑπογραφὴν † Ὁ δουβλος καὶ σύγ-
ταμβρος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου
καὶ βασιλέως καὶ στρατοπεδάρχης τοῦ θέματος
τῶν Θρακησιῶν καὶ Φιλαδελφείας Μιχαὴλ ὁ Φω-
κάς †.

III. 6743—1235, mense iunio, ind. VIII.

Aurea bulla imp. Ioannis Ducas Vatatzas de possessionibus monasterii.

† Ἡ εἰς τὸ κατὰ τὴν Σμόρνην ὄρος τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Λέμβου
μονὴ ὑπὸ πολλοῦ τοῦ χρόνου πεπονηκυῖα εἰς τοῦτο κατήνησεν ἐπι-
τριβῆς τε καὶ ἀφαντώσεως, ὡς μηδὲ φιλὸν ὄνομα τὸ ποτὲ μονὴν εἶναι
αὐτῆν περισώζεσθαι, ἀλλὰ μόνον ἐδημοτέραν εἶναι τῶν ἐκεῖσε δρυῶν
ἢ λειψίων ἢ τινὸς ἄλλης ἐπισημασίας, ὅσαι τόπων ἐνημαίνουσαι ἰδιό-
τητα· ὁ ἱερός καὶ γὰρ ἐσώζετο σηκὸς μόνος, καὶ οὗτος πολὺ τὸ
ἐξέτηλον καὶ ἀμυδρὸν δεδουσευχηκώς. ἀλλ' ἦν ἐτέρωθεν ὁ χῶρος ὑπο-
λαλῶν μυρία τὰ ἐκ τῆς ἡσυχίας αὐτὸν πεπλουτηκέναι καλὰ, δι' αὐτὴν
καὶ τὴν μονὴν συστήναι τὰ πρῶτα τῇ βασιλείᾳ μου ἔδοξε. δι' αὐτὰ
δὲ καὶ αὐθὶς οὐ φωναίς, ἀλλὰ πράγμασιν αὐτοῖς ἀπλέτων φωνῶν δρα-
στικωτέροις παρεκάλει τὴν καινουργίαν, διὸ καὶ ἡ βασιλεία μου περιέ-
στησεν αὐτὴν εἰς τὸ νῦν ὀρώμενον εἶδος, ἐν τε τῇ τοῦ ναοῦ φιλοκα-
λίᾳ, τῇ καταστάσει τῶν κελλίων, οἷς τε εἰς καταμονὴν χρῶνται οἱ

ἐνασκούμενοι καὶ οἷς εἰς ταμεῖα τῶν ἐν αὐτοῖς χρειωδῶν καὶ οἷς
 ἑτέροις πολυειδέσιν ὑπηρετοῦνται, καὶ μοναχοὺς ἐκάθισεν ἐν αὐτῇ
 καὶ τρόπους, ἐξ ὧν αὐτοῖς ὁ πορισμὸς τοῦ ζῆν ἐχορήγησε, καὶ χρυσο-
 βουλλος λόγος αὐτοῖς προσαπελύθη τῆς βασιλείας μου, διαλαμβάνων
 τὴν ἐπιγεγενημένην τῇ μονῇ κατάστασιν ἐπὶ τούτοις· ἀλλὰ τοῦ χρό-
 νου προκόπτοντος καὶ τῶν κατὰ τὴν μονὴν συμπροκοπτόντων καὶ συν-
 επιδιδόντων τῷ χρόνῳ, θέον ἦν καὶ τοὺς περὶ αὐτὰ συνεξαλλοιοῦ-
 σθαι λόγους, εἰ μέλλουσι τὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν ἀφηγησῆσθαι
 καὶ μὴ χειρόνως ἢ κρείττονως ἐξαγγέλλειν αὐτὰ, ἀλλὰ κατὰ τὴν εἰ-
 κανογράφον τέχνην τὴν τὰς ὑπάρξεις τῶν πραγμάτων διαμορφοῦσαν,
 ὡς ἔχουσι, καὶ πρὸς τὸ ἀληθὲς αὐτὰ ἐξινδάλουσαν. ἐπεὶ γοῦν ἐπέ-
 κεινα τῶν ἐμπεριειλημμένων τῷ προτέρῳ χρυσοβούλλῳ τῆς βασιλείας
 μου πραγμάτων τῆς μονῆς προσεπεκτῆθησαν ταῦτη καὶ ἕτερα, τὰ
 μὲν δι' ὀρισμῶν τῆς βασιλείας μου, τὰ δὲ ἐξ ἀγορασίας, τὰ δὲ καὶ
 ἀπὸ προσενέξεων, καθὼς ὁ καθ' ὀρισμὸν τῆς βασιλείας μου γεγωνῶς
 τῇ μονῇ ἔγγραφος περίορος παρὰ τοῦ περιπόθητου συγγάμβρου τῆς
 βασιλείας μου, στρατοπεδάρχου τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων καὶ τῆς
 Φιλαδελφείας, κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Φωκᾶ, διατρανοὶ, καὶ ἐδετήθησαν
 τῆς βασιλείας μου οἱ μοναχοὶ διὰ ἑτέρου περιεκτικωτέρου χρυσοβούλ-
 λου τῆς βασιλείας μου περισχεθῆναι ταῦτα πάντα, ἃ καὶ εἰσι ταῦτα·
 ἐντὸς τοῦ περιόρου τῆς μονῆς προσάστειον τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Σφούρ-
 νου, ὅπερ περιῆλθε τῇ μονῇ ἐκ προσενέξεως τοῦ Καλοσιδᾶ Γεωργίου.
 ἐν τῷ αὐτῷ προσαστείῳ ὑδρομυλικὸν ἐργαστήριον ὀλοκαιρινὸν καὶ πε-
 ριβόλιον μετὰ δένδρων ὀπωροφόρων, ἅπερ ἐπεκτῆσατο ἡ μονὴ ἐξ οἰ-
 κείων ἐξόδων. εἰς τὸ χωρίον τὴν Μάνταιαν μετόχιον ὁ ἅγιος Παντε-
 λεήμων, περιελθὼν αὐτῇ ἐκ προσενέξεως Ἀλεξίου ἱερέως τοῦ Τεσαλί-
 του καὶ τοῦ μοναχοῦ Μαξίμου. ἔχει τὸ τοιοῦτον μετόχιον καὶ ἐκ-
 κλησίαν ἑτέραν ἐπ' ὀνόματι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ γύρωθεν
 κελλία καὶ αὐλὴν, δένδρα ὀπωροφόρα διάφορα καὶ γῆν ὑπεργον. ἔχει
 τὸ αὐτὸ μετόχιον καὶ δένδρα ἐλαϊκὰ καὶ χωράφια διακειμένα εἰς
 τὴν Μάνταιαν, περιελθόντα τῇ μονῇ ἐκ προσενέξεως τῶν ἀπὸ τῆς
 Μανταίας χωριτῶν τῶν ὀνομαστί δηλουμένων ἐν τῷ περιόρῳ, καὶ αὐ-
 λὴν περιωρισμένην μετὰ κελλίου ἑνὸς καὶ ἐκκλησίας ἀσκεποῦς, χω-
 ράφιον σύνεγγυς τῆς τοιαύτης αὐλῆς ἔχον καὶ δένδρα ἐλαϊκὰ, κατε-
 χόμενον παρὰ τῆς μονῆς ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ

τοῦ Καζουριῶνος δένδρα ἐλαϊκὰ δώδεκα καὶ ἀπιδεῖαι τέσσαρες, ἅτινα
 καὶ προσήρμοσαν τῇ μονῇ ἀνέκαθεν. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Φοίνικος
 δένδρα ἐλαϊκὰ πενηκονταοκτώ, περιελθόντα ταύτῃ ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ
 τοῦ Κακαβά. ἔχει ἡ μονὴ μετόχιον ἀπὸ δωρεᾶς τῆς βασιλείας μου
 διακείμενον πλησίον τοῦ κάστρου τῆς Σμύρνης ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου
 Γεωργίου, ὀπισθεν τῆς ἐκκλησίας τοῦ τοιοῦτου μετοχίου περιβόλιον
 ἰδιοπερίριστον, ἔχον συκαμινέας καὶ ἄλλα δένδρα ὕψωφόρα διάφορα,
 ἔμπροσθεν τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἀμπέλιον. ἔσωθεν τοῦ τείχους τοῦ
 Παλαιοκάστρου τῆς Σμύρνης χωράφιον, περιελθὸν τῇ μονῇ ἐκ προσε-
 νέξεως τῆς μοναχῆς Ἀγγελίνας, παρακάτωθεν τοῦ χωραφίου τοῦ
 Τζυκανθάλη ἕτερον χωράφιον περιελθὸν ταύτῃ ἐξ ἀγορασίας. ἔχει ἡ
 τοιαύτη μονὴ ἀπὸ δωρεᾶς τῆς βασιλείας μου τὴν κατὰ τὸν κάμπον
 τοῦ Μεμανιωμένου γῆν τὴν ὑπὸ τὸ ζευγηλατεῖον τῶν Παλατίων πρῶην
 τελοῦσαν, ἧς τὰ σημεῖα ῥητῶς δηλοῦνται ἐν τῷ προσόντι τῇ μονῇ
 περιόρῳ. ἐν τῷ αὐτῷ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου καὶ προάστειον τὸ
 ἐπιλεγόμενον τοῦ Ἀσάνη πλησίον καὶ γύρωθεν τῶν Παλατίων ἕτερα
 χωραφιαία τόπια ὑπεργα καὶ νομαδιαία ὑπὸ τὰ δίκαια τῶν Παλα-
 τίων καὶ λιβάδιον τὸ ἐπιλεγόμενον τῶν Ἀββάδων. ἔχει ἡ μονὴ ἐντὸς
 τῆς τῶν Παλατίων περιοχῆς καὶ περιβόλιον περιελθὸν αὐτῇ ἀπὸ δω-
 ρεᾶς τῆς βασιλείας μου. χωρίον ἢ Βάρη ἦτοι τὰ Μῆλα σὺν τοῖς ἐν
 αὐτῷ προσκαθημένοις παροίκιοις καὶ τῷ δημοσίῳ ἀνεπιγνώστοις καὶ
 τοῖς ἐν τῇ Σμύρνη προσκαθημένοις παισὶ τῆς Μηλοῦς διὰ ὀπηρεσίαν
 καὶ χρῆσιν τῶν μοναχῶν, ὅπερ ἐδωρήθη τῇ μονῇ δι' ὀρισμοῦ τῆς βα-
 σιλείας μου. ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ δύο ἐξηλειμμέναὶ στάσεις ἦτοι τοῦ
 Σπανοῦ καὶ τοῦ Μηνωνάρι, ἀλλὰ δὴ καὶ χωράφια ἀπὸ τῶν Γουναρο-
 πούλων. ἐν τῇ γῇ τῶν Παλατίων παρεδόθησαν τῇ μονῇ διὰ πρακτι-
 κοῦ τοῦ ῥηθέντος κοροῦ Μιχαὴλ τοῦ Φωκά καὶ ξένοι εἰς συγκρότη-
 σιν τῶν δουλειῶν τῶν μοναχῶν. ἐντὸς τοῦ τοιοῦτου χωρίου μετόχιον
 ὁ ἅγιος Γεώργιος, ἐν ᾧ καὶ κελλία. σὺνεγγος καὶ πλησίον τούτου
 κατεφυτεύθη παρὰ τῶν μοναχῶν καὶ ἀμπέλιον. ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ
 αὐτοῦ χωρίου τῶν Μήλων καὶ ἐκκλησίαι δύο, ἡ μὲν μία δρομικὴ εἰς
 ὄνομα τῆς ἁγίας Μαρίνης ἰδρυμένη, ἡ δὲ ἕτερα ὁ ἅγιος Θεόδωρος.
 ἕτερα ἐκκλησία κεχαλασμένη ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ἧς πλησίον ἐστὶ καὶ
 σχῆμα χειμερινοῦ μολοστασίου καὶ ποταμὸς ὁ κατερχόμενος ἀπὸ τοῦ
 χωρίου τῶν Μήλων ὁ ἐπιλεγόμενος Δημοσιάτης, ἐν ᾧ καὶ εἰσορῆ γί-

νεται θαλασσίου ὕδατος καὶ ἀγρεύονται κατὰ καιροὺς καὶ ἰχθύες.
 ἐπεκτήθη τῇ μονῇ ἐξ οἰκείων ἐξόδων καὶ κόπων τὸ ἐν τῇ λαγκαδί-
 τοῦ κατὰ Σμύρνην θαλασσίου κόλπου βιβάριον τὸ ἐπιλεγόμενον ὁ
 Γῦρος σὺν τῇ ἐξ ἀνέμου καὶ τοῖς ἀβλακίαις, πορισθέντος περὶ τούτου
 τῇ μονῇ καὶ ὄρισμοῦ τῆς βασιλείας μου. εἰς τὸ χωρίον τὴν Δροῦν
 ἀμπέλιον ἐν δυαὶ τοπαθεσίαις, ὡσεὶ μοδίων ἐγχωρίων δώδεκα, περιελ-
 θόντα ταύτη ἐκ προσενέξεως τοῦ Κομνηνοῦ κοροῦ Δαυὶδ. εἰς τὸ αὐτὸ
 χωρίον ἕτερον ἀμπέλιον μοδίων δύο, περιελθὼν ταύτη ἐκ προσενέξεως
 τοῦ ἱερομονάχου Μαξίμου. ἡ βασιλεία μου τῇ δεήσει τῶν μοναχῶν
 προσχοῦσα καὶ τὸν παρόντα χρυσόβουλλον λόγον αὐτῆς τῇ σεβασμιά
 μονῇ τῶν Δέμβων ἐχορήγησε, δι' οὗ καὶ παρακελεύεται, ἀπαρασπά-
 στως πάντη καὶ ἀμετακινήτως καὶ κατὰ τὸν τῆς δεσποτείας λόγον
 κατέχειν τὴν μονὴν πάντα τὰ ἀνωτέρω ῥητῶς δεδηλωμένα καὶ τὴν
 ἐκ πάντων εἰσοδὸν ἀποφέρεισθαι καὶ ἐξκουσσεύειν αὐτὰ καὶ οὐδ' ἔχει
 ἡ μονὴ παροίκους καὶ ἑτέρους ξένους καὶ τῷ δημοσίῳ ἀνεπιγνώστους
 ἀπὸ πάσης καὶ παντοίας ἐπηρείας, ἤγουν ἀγγαρείας, ζημίας, φωμοζη-
 μίας, καστροκτισίας, κατεργοκτισίας, κοπῆς καὶ καταβιβασμοῦ οἰασ-
 δήτινος ξυλῆς, στοπαξούγγου, καννάβεως, ὕδροπίσσου, καύσεως καρ-
 βωνίου, μιτάτου καταθέσεως καὶ ἀπλήκτου, χρείας δουρικῆς καὶ κα-
 τεπανικῆς, ἐξελάσεως πλωτῶν καὶ κονταράτων, ἀπαιτήσεως συνδο-
 σιῶν, δόσεως προβάτων, ἐξελάσεως ζευγοαμαξιῶν, ἀπαιτήσεως ἀρμε-
 νοπάνων καὶ καζακάδων, ἀέρος, ἐννομίου τῶν οἰκείων ζώων τῆς μο-
 νῆς καὶ τῶν ζώων τῶν παροίκων καὶ πάσης ἄλλης ὀποιασδήποτε
 ἐπηρείας καὶ συζητήσεως, κἂν μὴ ῥητῶς αὕτη ἐξεφωνήθη ἐν τῷ παρ-
 ὄντι χρυσοβούλλῃ λόγῳ τῆς βασιλείας μου. κατὰ γὰρ τὸ καθόλου
 τῆς ἐξκουσείας κεφάλαιον ἡ βασιλεία μου εὐδοκεῖ ἐξκουσσεύεσθαι
 πάντα τὰ τῇ τοιαύτῃ μονῇ διαφέροντα, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ ταύτης βι-
 βάριον ἀπὸ τε βιβαραοκάκτου, προσκονητικίου, ζητήσεως πλωτῶν καὶ
 λοιπῶν ἑτέρων σονηθειῶν τῶν ἐτησίως ἀπὸ τῶν βιβαρίων ἀπαιτουμέ-
 νων. διὰ γὰρ τοῦτο ἐπεβραβεύθη τῇ διαληφθείσῃ σεβασμιά μονῇ τῶν
 Δέμβου εἰς ἀσφάλειαν αὐτῆς αἰωνίζουσαν καὶ ὁ παρὼν χρυσόβουλλας
 λόγος τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ τὸν ἰούγιον μῆνα
 τῆς ὀγδόης ἰνδικτικῶνος καὶ τοῦ ἑξακισχιλίστου
 ἑπτακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ τρίτου ἔτους, ἐν ᾧ

καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὑπε-
σημήνατο κράτος †

† Εἶχε τὸ Ἰωάννης ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς
βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ρωμαίων ὁ Δούκας δι'
ἐροθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας
χειρὸς †.

IV. 6760—1251, mense septembri, ind. X.

*Aurea bulla imp. Ioannis Ducae Vatatzae, qua confirmat privilegia
monasterii.*

† Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος
δύξης, οἶκος δὲ ἄρα Κυρίου ἐστὶν ἡ βασίλισσα καὶ ὑπέραγνος μήτηρ
αὐτοῦ, τὸ τερπνὸν παλάτιον τοῦ παμβασιλέως Θεοῦ καὶ ὁ θρόνος ὁ
τῆς τούτου μεγαλειότητος, οὗ ἡ τῆς καθαρότητος καὶ τοῦ κάλλους
εὐπρέπεια πολὺ τὸ ἀσύγκριτον καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων τάξεων κέκτηται.
καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τὸν προφήτην ἐπιθυμήσας τοῦ ταύτης κάλλους ὁ
βασιλεὺς κατέβη ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκι, καὶ ὡς τόπι ἐκλελεγμένῳ καὶ
ἀφιερωμένῳ ταύτην αὐτῷ σκήνωμα τῆς τούτου ὠραιότητός τε καὶ
δόξης εἰργάσατο. ταύτην ἡ βασιλεία μου ἠγάπησε μὲν καὶ ὡς μητέρα
Θεοῦ, καθὰ καὶ χρέος τοῦτο μέγα χριστιανοῖς, ἠγάπησε δὲ καὶ ὡς
ὑπερασπιστὴν καὶ ὑπέρμαχον οὖσαν τῆς βασιλείας μου, ὡς ἀνάδοχον
ταύτης τῆς πρὸς ἀνάβασιν τελείας ἀνδρότητας καὶ ὡς χρεῶν ἐτέρων
πολλῶν τῶν πρὸς αὐτὴν ὑφειλέτιν οὖσαν τῆς βασιλείας μου. ἀμέλει
τοὶ καὶ τῇ κατὰ τὴν Σμόρνην ὄρος τὸ ἐπιλεγόμενον τῶν Δέμβου σε-
βασμῖα μονῇ τῇ ἐπ' ὄνομαι τῆς θεομήτορος ἐνιδρυμένη καὶ τιμη-
μένη τῇ πρὸ χρόνων ἤδη τριάκοντα καὶ τεσσάρων ὑπὸ τοῦ μακροῦ
χρόνου πονησάσῃ καὶ συντριβείσῃ καὶ εἰς τοῦτο κατανησάσῃ ὡς μι-
κροῦ δεῖν καὶ εἰς ἀφάντωσιν παντελῆ γενέσθαι, τὰ κατ' αὐτὴν τῷ
μακαρίτῃ πάππῳ τῆς βασιλείας μου δῆλα γενόμενα ταῦτα εἰς μονὴν
καὶ πάλιν συστήναι τὰ πρῶτα ἔδοξεν ἐκείνῳ. καὶ τῇ βουλήσῃ
καὶ τὸ ἔργον καθείπετο, πολλὰ φιλοτιμησάμενῳ περὶ τῆς καινοεργ-
γήσεως καὶ ἀνακαινίσεως τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ εἰς τὸ νῦν
ὄρωμενον εἶδος περιστήσαντι αὐτὴν καὶ τρόπους δ' ἐξ ὧν οἱ ἐν
αὐτῇ ἀσκούμενοι μοναχοὶ πορισμοὺς ζωῆς ἔχουσι, ἐχορήγησε ταύτη

καὶ χρυσοβούλλοις λόγοις τούτου δυσὶν ἅπαντα τὰ κατ' αὐτὴν περιεβρίγγωσε καὶ ὡς τείχους κατωχρῶσατο. καὶ ἦν μὲν ἡ εἰρημένη μονὴ κατὰ τὰς περιλήψεις τῶν προσόντων αὐτῇ χρυσοβούλλων καὶ ὄρισμῶν τῶν αἰοιδίμων βασιλέων, τοῦ τε πάππου καὶ πατρὸς τῆς βασιλείας μου κατέχουσα καὶ νεμομένη πάντα τὰ προσκυρωθέντα αὐτῇ· εἰς δὲ γε πλείονα ἀσφάλειαν αὐτῶν καὶ ἐδραίωσιν ἡ βασιλεία μου τὸ μὲν διὰ τὴν ἦν ὡς εἴρηκεν ἀγάπην ὅτι κέκτηται πρὸς τὴν οἰκοκυρίαν ταύτης τὴν τιμιώτατον, τὸ δὲ καὶ διὰ τὸ τὴν τοιαύτην μονὴν ἀνανεωθῆναι καὶ καινουργηθῆναι παρὰ τοῦ αἰοιδίμου αὐθέντου καὶ πάππου τῆς βασιλείας μου τοῦ βασιλέως, τὸν παρόντα χρυσοβούλλον λόγον ἐπορέγει αὐτῇ, δι' οὗ καὶ διορίζεται ἔχειν τὸ στέργον καὶ ἀπαρέγκλειτον τὰ προσόντα τῇ τοιαύτῃ μονῇ χρυσοβούλλᾳ τε καὶ ὄρισμοῦς, ἀλλὰ δὴ καὶ τὸν ὅρον τὸν παρὰ τοῦ Φωκᾶ ἐκείνου γεγονότα καὶ τὰ λοιπὰ δικαιώματα καὶ κατέχειν τὸ μέρος τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ νέμεσθαι ἀδιασειστῶς, ἀνανοχλήτως καὶ ἀναφαιρέτως ἅπαντα τὰ ἐν αὐτοῖς ἐμπεριελημμένα, ἃ καὶ ἔχουσιν οὕτως προάσκειον ἐντὸς τοῦ περιόρου τῆς μονῆς τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Σφούρνου, ὅπερ περιῆλθεν αὐτῇ ἐκ προσενέξεως τοῦ Καλοειδᾶ Γεωργίου, ὑδρομολικὸν ἐργαστήριον ἐν αὐτῷ καὶ περιβόλιον μετὰ δένδρων ὀπωροφόρων, ὅπερ ἐπεκτήσατο ἡ μονὴ ἐξ οἰκείων ἐξόδων. εἰς τὸ χωρίον τὴν Μάνταιαν μετόχιον ὁ ἅγιος Παντελεήμων, περιελθὼν αὐτῇ ἐκ προσενέξεως Ἀλεξίου ἱερέως τοῦ Τεσαίτου καὶ τοῦ μοναχοῦ Μαξίμου. ἐν τῷ αὐτῷ μετοχίῳ δένδρα ὀπωροφόρα διάφορα καὶ ἐλαϊκὰ, γῆ ὑπεργὸς καὶ χωράφια διακειμένα εἰς τὴν Μάνταιαν, περιελθόντα τῇ μονῇ ἐκ προσενέξεως τῶν ἀπὸ τῆς Μανταίας χωριτῶν. χωράφιον οὐνεγγὸς τῆς τοιαύτης ἀβλῆς ἔχον καὶ δένδρα ἐλαϊκὰ. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Καζουριῶνος δένδρα ἐλαϊκὰ δώδεκα καὶ ἀπιδέαι τέσσαρες. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Φοίνικος δένδρα ἐλαϊκὰ πεντηκονταοκτώ, περιελθόντα ταύτη ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τοῦ Κακαβᾶ. μετόχιον ἀπὸ δωρεᾶς τοῦ πάππου τῆς βασιλείας μου, διακειμένον πλησίον τῆς Σμύρνης ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἐν ᾧ καὶ περιβόλιον ἰδιοπεριόριστον, ἔχον σκαμινίας, δένδρα ὀπωροφόρα καὶ ἀμπέλιον. ἔσωθεν τοῦ τείχους τοῦ Παλατιοκάστρου τῆς Σμύρνης χωράφιον περιελθὼν τῇ μονῇ ἐκ προσενέξεως τῆς μοναχῆς Ἀγγελίνης. ἕτερον χωράφιον περιελθὼν ταύτῃ ἐξ ἀγορασίας πλησίον τοῦ Τζουκανδύλλη. γῆ ἀπὸ δωρεᾶς τοῦ πάππου τῆς

βασιλείας μου δοθείσα αὐτῇ. ἡ κατὰ τὸν κάμπου τοῦ Μεμανιωμένου
 καὶ ὑπὸ τὸ ζουγηλατεῖον τῶν Παλατιῶν πρώην τελοῦσα, ἧς τὰ σημεῖα
 δηλοῦνται ἐν τῇ προσόντι τῇ μονῇ περιόρῳ. ἐν τῇ αὐτῇ κάμπῳ καὶ
 προάστειον τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦ Ἀσάνη. ἕτερα χωραφιαῖα τόπια πλη-
 σίον τῶν Παλατιῶν ὑπεργὰ καὶ νομαδιαῖα. ὑπὸ τὰ δίκαια τῶν Παλα-
 τιῶν καὶ λιβάδιον τὸ ἐπιλεγόμενον τῶν Ἀββάδων. ἐντὸς τῆς τῶν Πα-
 λατιῶν περιοχῆς περιβόλιον, περιελθὼν αὐτῇ ἀπὸ δωρεᾶς τοῦ πάππου
 τῆς βασιλείας μου. χωρίον ἡ Βάρη ἦτοι τὰ Μήλα σὺν τοῖς ἐν αὐτῇ
 προσκαθήμενοις κατοικοῖς καὶ τῇ δημοσίῳ ἀνεπιγνώστοις καὶ τοῖς
 ἐν τῇ Σμύρνη προσκαθήμενοις παισὶ τῆς Μηλοῦς. ἐν τῇ αὐτῇ χωρίῳ
 δύο ἐξηλειμμέναί στάσεις τοῦ Σπανοῦ καὶ τοῦ Μηνωνάρη, ἀλλὰ δὴ
 καὶ χωράφια ἀπὸ τῶν Γουναροπούλων. ἐν τῇ γῆ τῶν Παλατιῶν ξέ-
 νοι παραδοθέντες τῇ μονῇ διὰ πρακτικοῦ τοῦ ῥηθέντος κυροῦ Μι-
 χαήλ τοῦ Φωκά. ἐντὸς τοῦ τοιούτου χωρίου μετόχιον ὁ ἅγιος Γεώρ-
 γιος, ἐν ᾧ καὶ καλλιὰ σὺνεγγυς καὶ πλησίον τοῦτου ἀμπέλιον. ἐν τῇ
 περιοχῇ τοῦ αὐτοῦ χωρίου τῶν Μήλων ἐκκλησίαι δύο, ἡ μὲν μία εἰς
 ὄνομα ἰδρυμένη τῆς ἁγίας Μαρίνης, ἡ δὲ ἕτερα ὁ ἅγιος Θεόδωρος.
 ἕτερα ἐκκλησία κεχασομένη ὁ ἅγιος Ἰωάννης, ἧς πλησίον ἐστὶ καὶ
 σχῆμα χειμερινοῦ μολοστασίου καὶ ποταμὸς ὁ κατερχόμενος ὁ ἐπι-
 λεγόμενος Δημοσιάτης, ἐν ᾧ καὶ εἰσορῆ γίνεται θαλασσοῦ ὕδατος
 καὶ ἀγρεύονται κατὰ καιροῦς καὶ ἰχθύες. ἐπεκτῆθη τῇ μονῇ ἐξ οἰ-
 κίων ἐξόδων καὶ κόπων τὸ ἐν τῇ λαγκαδί τοῦ κατὰ τὴν Σμύρνην
 θαλασσοῦ κόλπου βιβάριον τὸ ἐπιλεγόμενον ὁ Ἰβρος σὺν τῇ ἐξ
 ἀνέμου καὶ τοῖς ἀδλακίοις, πορισθέντος περὶ τοῦτου τῇ μονῇ καὶ ὀρι-
 σμοῦ τοῦ πάππου τῆς βασιλείας μου. εἰς τὸ χωρίον τὴν Δροῦν ἀμ-
 πέλια ἐν δυοῖ τοποθεσίαις ὡσεὶ μοδίων ἀγχωρίων δώδεκα, περιελθόντα
 ταῦτη ἐκ προσενέξεως τοῦ κυροῦ Δαυίδ. εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον ἕτερον
 ἀμπέλιον μοδίων δύο, περιελθὼν ταῦτη ἐκ προσενέξεως τοῦ ἱερομονά-
 χου Μαξίμου. μετὰ δὲ τὴν περίληψιν τῶν εἰρημένων χρυσοβούλλων
 περιήλθον τῇ μονῇ καὶ κατὰ δίκαιον λόγον ἕτερα ταῦτα μετόχιον
 εἰς τοὺς Πλάνους μετὰ χωραφίων καὶ δένδρων ἐλαϊκῶν, περιελθὼν τῇ
 τοιαύτῃ μονῇ ἐκ προσενέξεως τοῦ Πλανήτου ἐκείνου τοῦ μοναχοῦ
 Μαξίμου. δένδρα ἐλαϊκὰ δεκαεξί, περιελθόντα ἐκ προσενέξεως τοῦ ἑτέ-
 ρου Πλανήτου τοῦ Νικοδήμου, τὰ ἅπερ εἶχεν ὁ Περσίτζης. ἕτερα δέν-
 δρα τοῦ αὐτοῦ Νικοδήμου ἐλαϊκὰ πέντε. μετόχιον ὁ ἅγιος Γεώργιος

ὁ Πασοκαριώτης μετὰ νομαδιαίας γῆς καὶ καματήρας. δένδρα ἐλατικά
 εἰς τὴν Μάνταιαν ἀπὸ τοῦ στίχου τοῦ Χαντέα καὶ ἐξ ἀγορασίας τοῦ
 Πυρινᾶ καὶ μολῶν. ἕτερος μολῶν εἰς τὴν Βάρην ἀπὸ Ἰωάννου τοῦ
 Πονηροῦ. ἐντὸς τοῦ νέου κράτους τῆς Σμόρνης ὁσπῆτια ἰδιοπεριόριστα
 μετὰ ἐκκλησίας καὶ κινωτέρας μικρᾶς ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τοῦ Τα-
 πεινοῦ. χωράφιον ἀπὸ τοῦ Βαρούχειρος καλούμενον εἰς τὸ μετόχιον
 τῶν Παλατιῶν. ἕτερον χωράφιον εἰς τὸν αὐτὸν τόπον ἀπὸ τῶν Κατζι-
 βαρηνῶν ἐξ ἀγορασίας. χωράφιον εἰς τὸν Ἀσάνην ἀπὸ προσενέξεως
 κυρᾶς Εἰρήνης τῆς Ἀγγαλίνας. εἰς τὴν Βάρην χωράφιον ἀπὸ προσε-
 νέξεως τῆς Βραναίνης, ἡ καὶ ἀμπέλιον κατεφυτεύθη παρὰ τῶν μονα-
 χῶν. ὁ εἰς τὴν Βάρην καθήμενος ἐξ Ἰουδαίων καὶ ὁ Πλανήτης Βα-
 σίλειος. χειρογύπιον ὀφείλον ἐξκουσσεύεσθαι καὶ τοῦτο ἀπὸ πάσης
 καὶ παντοίας ἐπηρείας. χωράφια καὶ ἀμπέλια τὰ ἐν ταῖς περιλήψεσι
 τῶν χρυσοβούλλων καὶ προσταγμάτων τῶν προσόντων αὐτοῖς περιγρα-
 φόμενα, ἅπερ ἐκράτει ὁ Πόθος καὶ ὁ Μανταιανὸς καὶ οἱ προσγενεῖς
 αὐτοῦ τὰ ἐπιλεγόμενα τὸ Δημόσιον. εἰς τὴν Μάνταιαν χωράφιον τὸ
 ἐπιλεγόμενον τοῦ ἀγίου Ἡλίου ἰδιοπεριόριστον ἐκ προσενέξεως τοῦ
 Γορδᾶ. καὶ ἐκ προσενέξεως τοῦ στίχου τοῦ Μανταιανοῦ χωράφια μο-
 δίων δεκατριῶν, ἐν ᾗ καὶ ἀπιδέαι τρεῖς. ὡσαύτως ὀφείλει ἔχειν καὶ
 τὸ ὕδωρ τοῦ κατερχομένου ποταμοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους τῆς μονῆς καὶ
 δεσπόζειν αὐτὸ, καθὼς προκατεῖχε καὶ ἐδέσποζεν. ἡ βασιλεία μου
 γοδὸν τῇ δεήσει τῶν μοναχῶν προσχοῦσα καὶ τὸν παρόντα χρυσοβουλ-
 λον λόγον αὐτῆς τῇ σεβασμῇ μονῇ τοῦ Λέμβου ἐχορήγησε, δι' οὗ
 καὶ παρακελεύεται ἀπαρασπάστως πάντη καὶ ἀμετακινήτως καὶ κατὰ
 τὸν τῆς δεσποτείας λόγον κατέχειν τὴν μονὴν πάντα τὰ ἀνωτέρω ῥη-
 τῶς δεδηλωμένα καὶ τὴν ἐκ πάντων εἰσοδὸν ἀποφέρεισθαι καὶ ἐξ-
 κουσσεύειν αὐτὰ καὶ οὐδὲ ἔχει ἡ μονὴ παροίκους καὶ ἑτέρους ξένους
 καὶ τῷ δημοσίῳ ἀνεπιγνώστους ἀπὸ πάσης καὶ παντοίας ἐπηρείας
 τοῖς ἐν τοῖς χρυσοβούλλοις προσοῦσιν ἐμπειριελημμένης, ἀλλὰ δὴ καὶ
 τὸ ταύτης βιβάριον ἀπὸ τε βιβαραπάκτου, προσκωνητικίου, ὀφωνίου καὶ
 λοιπῶν ἑτέρων σονηθειῶν. διὰ γὰρ τοῦτο ἐπεβραβεύθη τῇ διαλη-
 φθείσῃ σεβασμῇ μονῇ τῶν Λέμβου εἰς ἀσφάλειαν αὐτῆς αἰωνίζουσαν
 καὶ ὁ παρὼν χρυσοβούλλος λόγος τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς
 κατὰ τὸν Σεπτέβριον μῆνα τῆς δευτέρας Ἰνδι-
 κτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακιστοστοῦ ἑξή-

κοστος ἔτους, ἐν ᾧ καὶ τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὕπεσημήνατο κράτος †.

† Εἶχε γὰρ Ἰωάννης ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αυτοκράτωρ Ῥωμαίων ὁ Δούκας δι' ἐρωθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

V. 6771—1262, mense decembri, ind. VI.

Aurea bulla imp. Michaelis Palaeologi, qua confirmantur privilegia et possessiones monasterii.

Πρὸς τοὺς χαίρειν μὲν εἰπόντας τοῖς χαμερπέσι πᾶσι καὶ γη-
ροῖς, ὑφελωτέραν δ' ἀσπαζομένους πολιτείαν καὶ ἐπιμένους ἀξιαγαστου
διαγωγῆς καὶ ἀγγελικῆς καὶ τὴν μὲν προαιρετικὴν ζωὴν ὡς ἄγος τι
βδελυξαμένους καὶ ἀποστραφέντας τὴν τε κοσμικὴν τύρβην ὡς ἄχθος
ἐτώσιον ἀπωμισαμένους, ἐμμελῶς δὲ φιλοσοφώντας καὶ μεγαλοφύχως
περὶ τὸν αἰρετὸν θάνατον, κούφοις τε πτίλοις ἀθεροδρομεῖν ἐπειγο-
μένους μετάρσιον καὶ ὄλους ἀφιερωθέντας τῷ Θεῷ καὶ ἀνατεθειμέ-
νους αὐτῷ πάντως ἂν εἶη ἄξιον περὶ πολλοῦ τὴν βασιλείαν μου εἶθε-
σθαι καὶ προνοεῖσθαι τούτων, ὡς καὶ τῆς βασιλείας μου τὸ θεῖον
δι' αὐτῶν πρὸς ἕλεον ταύτης ἐπικεκλημένης καὶ ἀρωγὴν καὶ τῷ
πρὸς αὐτὰς οἴκτῳ τὸν ἐκ Θεοῦ οἴκτον ἀντιμετρούσης αὐτῆς. τοίνυν
καὶ οἷς μὲν φροντιστηρίοις μονασιῶν καὶ καταγωγίσι καὶ τόποις
ἀφοσιωθείσι Θεῷ ἀπρονόητα τὰ περὶ ταῦτα διέμενε καὶ ὄχλησιν
προξενούντα τοῖς ἐν τούτοις περιπολοῦσι καὶ ἀγαλάζουσιν, ὡς ὄρον
ἀμετακίνητον πρὸς τὰ ἐκάστῳ τούτων ἀπονενεμημένα δίκαια χρυσό-
βουλλα ταύτης ἡ βασιλεία μου τούτοις ἐβράβευσέ τε καὶ ἔθετο καὶ
τὸ ἀνεγόχλητον δι' αὐτῶν περιποιήσατο, οἷς δὲ παρὰ τῶν [πρὸ] τῆς
βασιλείας μου βεβασιλευκότων διὰ χρυσοβούλλων καὶ προσταγμάτων
τὸ ἀπερίσπαστον καὶ ἀτάραχον περιποιήθη, καὶ ἡ βασιλεία μου προ-
νοητικώτερον διατεθείσα περὶ αὐτὰ, ἐπεκράτουε ταῦτα καὶ ἐπιστήριξε
καὶ τὸ πάγιον ἔχειν προεμηθεύσατο. ἐπεὶ δὲ μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ὁ
τιμιώτατος καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς βασιλείας μου
τῆς ἐπ' ὀνόματι τιμωμένης τῆς ὑπεράγνου μου θεομήτορος καὶ ὀβτω

πως επικεκλημένης τῶν Λέμβων, ἀναδραμῶν εἰς τὴν βασιλείαν μου ἐδεήθη αὐτῆς χρυσοβούλλου τυχεῖν τῆς βασιλείας μου, ἐπικυροῦντος καὶ ἐδράζοντος τὰ προσόντα ταύτη δικαιώματα, τὸ τε χρυσοβούλλον τοῦ μακαρίτου βασιλέως ἐκείνου, αὐθέντου καὶ θείου τῆς βασιλείας μου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, ἀλλὰ δὴ καὶ τὰ προστάγματα τὰ παρ' ἐκείνου, τὰ καὶ τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως ἐκείνου καὶ ἐξαδέλφου τῆς βασιλείας μου, κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Λάσκαρι, ἡ βασιλεία μου πρὸς τὴν δέησιν τοῦ δηλωθέντος τιμιωτάτου καθηγουμένου τοῦ ἱερομονάχου Γερασίμου ἐπικλινῆς οὓς προσχοῦσα, ἀσμένως αὐτὴν δέχεται καὶ ἐτοιμῶς πληροῖ καὶ τὸν παρόντα χρυσοβούλλον λόγον αὐτῆς ἐπορέγει τῇ ὑπ' αὐτὸν σεβασμίᾳ μονῇ τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων, δι' οὗ καὶ διορίζεται, τὸ στέργον ἔχειν καὶ ἀπαρέγκλιτον πάντη τὰ ὡς εἴρηται προσόντα ταύτη χαρτῶα δικαιώματα, τὸν τε χρυσοβούλλον τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως ἐκείνου, αὐθέντου καὶ θείου τῆς βασιλείας μου, προστάγματα τε καὶ λοιπὰ πρὸς πάσας τὰς περιλήψεις καὶ διαστείξεις αὐτῶν, ὥστε κατέχειν τοὺς ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ μοναχοὺς καὶ νέμεσθαι ἀνενοχλήτως ἅπαντα τὰ πράγματα τῆς τοιαύτης μονῆς τὰ ἐν διαφόροις εἴδεσι θεωρούμενα καὶ ἐν τοῖς δηλωθείσι δικαιώμασι κατὰ μέρος περιειλημμένα, ἤγουν μετόχια τὰ ἐν ἄλλοις καὶ ἄλλοις τόποις διακείμενα, χωρία, παροίκους τε καὶ ξένους καὶ ἀνεπιγνώστους, γῆν ὄσην ἀρόσιμον καὶ ὄσην νομαδιαίαν, ἀμπελώνας, περιβόλια, ἐλαϊκὰ δένδρα, ὑδρομυλικά ἐργαστήρια, τὸ ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Σμόρνῆς βιβάριον τὸ ἐπονομαζόμενον ὁ Γῶρος μετὰ τῶν δικαίων αὐτοῦ τῶν ἕως τῆς σήμερον κατεχομένων καὶ νεμομένων παρὰ τῆς μονῆς, ὅθενδῆποτε καὶ ὅπωςδῆποτε περιήλθε ταῦτα τῷ μέρει τῆς δηλωθείσης μονῆς, εἴτε ἀπὸ δωρεᾶς τῶν ἀοιδίμων βασιλέων ἐκείνων τῶν προσγενῶν τῆς βασιλείας μου, εἴτε ἀπὸ κτητορικῶν δικαίων, εἴτε ἀπὸ ἐξωνήσεως τῶν ἐν τῇ τοιαύτῃ μονῇ μοναχῶν, εἴτε ἐξ ἰδίων τούτων ἀναστημάτων, εἴτε ἀπὸ προσενέξεως τινῶν φιλοχρίστων, εἴτε ἀλλοτρόπως κατὰ δικαίον λόγον προσηρμόσαντο ταύτη, καθὼς κατέχονται ταῦτα μέχρι τῆς σήμερον παρὰ τοῦ μέρους αὐτῆς. ταῦτ' οὖν ἅπαντα εὐδοκεῖ ἡ βασιλεία μου διὰ τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου αὐτῆς κατέχειν τὸ μέρος τῆς εἰρημένης μονῆς καὶ νέμεσθαι ἀπερικόπως παντὶ, ἀπερισπάστως τε καὶ ἀδιασείστως, ὡς ὀφείλοντος τοῦ τοιοῦτου χρυσοβούλλου τῆς βασιλείας μου προσεῖναι παντὶ τῷ μέρει αὐτῆς εἰς ἐπι-

στηριγμὸν μὲν καὶ ἀσφάλειαν τούτου, ἀποτροπὴν δὲ καὶ ἀποσόβησιν παντός προσώπου τοῦ ἀδίκως καὶ πλεονεκτικῶς πειρωμένου ἐπιφύεσθαι τοῖς ἀνήκουσι ταύτῃ δικαίως καὶ ἔξω τῆς περιλήψεως τῶν ὡς εἴρηται προσόντων ταύτῃ δικαιωμάτων ἄρπαγα χεῖρα καὶ πόδα δυνάστην ἐπιβαλεῖν τοῖς περὶ αὐτὴν πράγμασιν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει τῇ διαληφθείσῃ σεβασμῆϊ μονῇ τῆς βασιλείας μου τῶν Λέμβων καὶ ὁ παρὼν χρυσόβουλλος λόγος τῆς βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα δεκέβριον τῆς νῦν τρεχούσης ἑκτῆς ἰνδικτικῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ πρώτου ἔτους, ἐν φ' καὶ τὸ ἡμέτερον εὐθεβὲς καὶ θεοπρόβλητον ὑπεσημῆνατο κράτος.

† Εἶχε τὸ Μιχαὴλ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὸς βασιλεὺς καὶ αὐτοκράτωρ Ῥωμαίων Δούκας Ἀγγελὸς Κομνηνὸς ὁ Παλαιολόγος, δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

VI. 6792—1284, mense aprili, ind. XII.

Aurea bulla imper. Andronici II. Palaeologi, qua confirmantur privilegia et possessiones monasterii.

† Ἐτερον χρυσόβουλλον τοῦ ἀθέντου ἡμῶν τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου κυροῦ Ἀνδρονίκου Κομνηνοῦ τοῦ Παλαιολόγου †.

† Τῇ ὑπεράγῳ μου δεσποίνῃ καὶ θεομήτορι ὁπόσον ἂν τις καὶ ἀποδοίῃ, χρέος μὲν τι ἀπέτισεν, ἐπειδὴ καὶ πάντες ὑφείλουσιν, οὐ μὴν δ' ὁπόσον ἦν ἄξιον· αἰεὶ γὰρ πλείον ἐστὶ τὸ λειπόμενον ἢ ὅσον ἕκαστος δίδωσι, καὶ ὅ τι ἂν τις παρέχῃ, λαμβάνειν μᾶλλον ἐστὶ καὶ κέρδος ἑαυτῷ προξενεῖ. καὶ τοῦτο μὲν δὴ κοινὸν ἐς πάντας, ὅσοι τῶν παρ' αὐτῆς βοηθημάτων μετέχουσι, τῇ δ' ἡμετέρῃ βασιλείᾳ πλείων μὲν ἢ παρὰ ταύτης βοήθεια, πολυειδῆ καὶ μέγιστα τὰ χαρίσματα, πλείστον δὲ καὶ ἀπητημένον χρέος τῶν τοσοῦτων εὐεργεσιῶν καὶ δωρεῶν, ὧν περ καθ' ἑκάστην ἐπαπολαβεῖ· οὐ γὰρ δὴ τοῦτο μόνον, ὅπερ εἰμί, τῆς θειοτέρας ταύτης ἐπισκοπῆς καὶ χάριτος ἐξαρτᾶν ἔχομεν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν πραγμάτων διεξαγωγὴν καὶ τῶν ὑπὸ χεῖρα κυβέρνησιν ἀπολαμβάνειν ὁσημέραι παρὰ ταύτης πιστεύομεν· καὶ τὴν τῶν τοσοῦτων

ἀγαθῶν χορηγίαν ὄσων περ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν οὐδὲ ἐξηγήσασθαι, ἀλλὰ τὴν περὶ ἐμὲ τοσαύτην χρησιμότητα μικραῖς τισὶν ἀμοιβαῖς καὶ ταπειναῖς δεξιούμεθα. καὶ ὅσον παραστῆσαι μόνον τὸ εἰδῶμον καὶ προσφέρομεν ὡς περ τι δῶρον τὴν ὁμολογίαν τῆς χάριτος, ἐπεὶ κἂν ὅσα τις ἐπινοήσῃσιν εἰς ἀντάμειψιν, κἂν ὅσα καὶ ἀνταποδώσει, τὴν ἀξίαν οὐκ ἀπέτισεν ἀμοιβῆν, τὸν δυνατόν δὲ τρόπον τὰ τῆς ὀφειλῆς διεμέτρησεν. ἐνταῦθεν τοῖς ἱεροῖς σεμνεῖσι τοῖς τῷ τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος ἐπισεμνευμένοις ὀνόματι ταύτης ὡς ἐνὸν ποιούμεθα τὴν ἀπότισιν τῷ τὰ παρὰ τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν ἐξητημένα παρεσθῆς ἐκτελεῖν καὶ παρέχειν ταύτη, χάριν μικρὰν μὲν, ἐκ φιλοτίμου δὲ χορηγουμένην ψυχῆς. πρὸς δὴ τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν σεβασμίαν μονῆν τῆς βασιλείας μου τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος τὴν τῶν Λέμβων κεκλημένην τοιοῦτῳ δεξιούμεθα τρόπῳ, καὶ προσεπιτηδύομεν οὕτω τὴν ὀφειλομένην καὶ δικαίαν ἀντάμειψιν. ἐπεὶ τοίγυν οἱ ἐν τῇ τοιαύτῃ σεβασμίᾳ μονῇ ἐνασκούμενοι μοναχοὶ παρεκλήτευσαν τὴν βασιλείαν μου χρυσοβούλλου ταύτης τυχεῖν εἰς ἅπερ εὑρίσκειται κατέχουσα καὶ νεμομένη ἔκπαλαι καὶ μέχρι τοῦ νῦν διὰ χρυσοβούλλου τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως, τοῦ θείου τῆς βασιλείας μου, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Δούκα, ἀλλὰ δὴ καὶ διὰ χρυσοβούλλου τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως τοῦ ἀθρόου καὶ πατρὸς τῆς βασιλείας μου καὶ ἐτέρων διαφόρων δικαιωμάτων, ὥστε κατέχειν ταῦτα καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἀνενοχλήτως τε καὶ ἀναφαιρέτως, ἡ βασιλεία μου εὐμενῶς τὴν ταύτων προσηκαμένη παράκλησιν τὸν παρόντα χρυσοβούλλον λόγον ἐπορέγει αὐτοῖς, δι' οὗ προστάσσει καὶ διορίζεται, κατέχειν ταύτην καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὰ προσόντα αὐτῇ διὰ τῶν εἰρημένων χρυσοβούλλων καὶ ἐτέρων δικαιωμάτων, καθὼς κατέχει ταῦτα μέχρι τοῦ νῦν, τὰ καὶ ἔχοντα οὕτως τὸ ἐντὸς τοῦ περιόρου αὐτῆς προσάστειον τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Σφοδρῶν, ὅπερ περιηλθεν αὐτῇ ἐκ προσενέξεως τοῦ Καλοειδᾶ Γεωργίου. τὸ ἐν τῷ αὐτῷ προσάστειφ ὕδρομολικὸν ὀλοκαιρινὸν ἐργαστήριον καὶ περιβόλιον μετὰ δένδρων ὁπωροφόρων, ἅπερ ἐπεκτῆθησαν ταύτη ἐξ οἰκείων ἀναλωμάτων καὶ ἐξόδων. εἰς τὸ χωρίον τὴν Μάνταιαν μετόχιον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος, περιελθὸν τῇ μονῇ ἐκ προσενέξεως Ἀλεξίου ἱερέως τοῦ Τεσαῖτου καὶ τοῦ μοναχοῦ Μαξίμου, ὅπερ ἔχει καὶ ἐτέραν ἐκκλησίαν τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ γύρωθεν ταύτης κελλία καὶ ἀδλῆν, δένδρα ὁπωροφόρα διά-

φορα και γην ὑπεργον. ἔχει δὲ τὸ αὐτὸ μετόχιον και δένδρα ἐλαϊκά και χωράφια διακειμένα εἰς τὴν Μάνταιαν, περιελθόντα τῇ μονῇ ἐκ προσενέξεως τῶν ἀπὸ τῆς Μανταίας χωρετῶν τῶν ὀνομαστὶ δηλουμένων ἐν τῷ γράμματι τοῦ περιόρου αὐτῆς και ἀλλὴν περιωρισμένην μετὰ κελλίων και ἐκκλησίας. χωράφιον σύνεγγυς τῆς τοιαύτης ἀλλῆς ἔχον και δένδρα ἐλαϊκά κατεχόμενα παρὰ τῆς μονῆς ἐξ ἀμνημονεῦτων χρόνων. ἐν τῇ τοποθεσίᾳ τοῦ Φαίλικος δένδρα ἐλαϊκά πεντηκονταοκτῶ, περιελθόντα ταύτῃ ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τοῦ Κακαβα. τὸ πλησίον τοῦ κάστρου Σμύρνης μετόχιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἔχον ὀπισθεν τῆς ἐκκλησίας περιβόλιον ἰδιοπεριόριστον, ἐν ᾧ εἰσὶ συκαμινεαὶ και ἕτερα ὀπωροφόρα δένδρα διάφορα, ἔμπροσθεν δὲ τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας και ἀμπέλιον. ἔσωθεν τοῦ τείχους τοῦ Παλαιοκάστρου τῆς Σμύρνης χωράφιον, περιελθόν τῇ μονῇ ἐκ προσενέξεως τῆς μοναχῆς Ἀγγελίνης και τοῦ Τζουκανδύλη, ὅπερ κατεφύτευσαν οἱ μοναχοὶ εἰς ἀμπελώνα. τὴν εἰς τὸν κάμπον τοῦ Μεμανιωμένου γην, ἥτις ἦν πρότερον ὑπὸ τὸ ζευγηλατεῖον τῶν Παλατίων, ἥς τὰ σημεῖα ῥητῶς δηλοῦνται ἐν τῷ προσόντι τῇ μονῇ γράμματι τοῦ περιόρου αὐτῆς. ἐν τῷ αὐτῷ κάμπῳ τοῦ Μεμανιωμένου προάστειον. τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦ Ἀσάνη. πλησίον και γύρωθεν τῶν Παλατίων ἕτερα χωραφιαῖα τόπια ὑπεργα και νομαδιαῖα ὑπὸ τὰ δίκαια τῶν Παλατίων και λιβάδιον τὸ ἐπιλεγόμενον τῶν Ἀββάδων. ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῶν Παλατίων περιβόλιον. χωρίον τὴν Βάρην ἥτοι τὰ Μῆλα σὺν τοῖς ἐν αὐτῷ προσκαθημένοις κατοικοῖς και τῷ δημοσίῳ ἀνεπιγνώστοις. ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ δύο ἐξηλειμμένας στάσεις ἥτοι τοῦ Σκανοῦ και τοῦ Μηνωνάρη, ἀλλὰ δὴ και χωράφια ἀπὸ τοῦ Γουναροπούλου. τοὺς ἐν τῇ γῇ τῶν Παλατίων παραδοθέντας τῇ τοιαύτῃ μονῇ διὰ πρακτικοῦ τοῦ κορυοῦ Μιχαὴλ τοῦ Φωκᾶ ξένους εἰς συγκρότησιν τῶν δουλειῶν τῶν μοναχῶν. τὸ εἰς τὴν Βάρην μετόχιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἐν ᾧ εἰσὶ και κελλία σύνεγγυς. πλησίον δὲ τούτου κατεφυτεύθη παρὰ τῶν μοναχῶν και ἀμπέλιον. ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ αὐτοῦ χωρίου τῶν Μήλων και ἐκκλησίας δύο, ὧν ἡ [μὲν] μία εἰς ὄνομα τιμωμένη τῆς ἁγίας Μαρίας, ἡ δὲ ἑτέρα εἰς ὄνομα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. ἑτέραν ἐκκλησίαν κεχαλασμένην τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, ἥς πλησίον ἐστὶ και μολατόπιον. και τὸν ποταμὸν τὸν κατερχόμενον ἀπὸ τοῦ χωρίου τῶν Μήλων τὸν ἐπιλεγόμενον Δημοσιάτην, ἐν ᾧ και εἰσορῆ γίνεται θαλασσοῦ ὕδατος,

ἀγρεύονται δὲ κατὰ καιροῦς καὶ ἰχθύες. τὸ ἐπικτηθὲν τῇ μονῇ βιβρίον ἐξ οἰκείων ἐξόδων ἐν τῇ λαγκαδί τοῦ κατὰ Σμόρνην θαλαττίου κόλπου, ὃ καὶ ἐπωνομάζεται Γῦρος σὺν τῇ ἐξ ἀνέμου καὶ τοῖς ἀδλακίοις. τὰ εἰς τὴν Μάνταιαν τεσσαρακοντατέσσαρα ἐλαϊκὰ δένδρα, ἅπερ προσεκυρώθησαν ταύτῃ ἀπὸ προσενέξεως τοῦ Βρανᾶ κοροῦ Θεοδώρου ἐπὶ τῷ κατέχειν ταῦτα καὶ τελεῖν κατ' ἔτος πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Μανταίας τὸν τε Κοσκινᾶν ἕξει τὸν Θωμᾶν λεγομένους τοὺς διαπωλήσαντας ταῦτα πρὸς τὸν Βρανᾶν ὑπέρπυρον ἐν καὶ κοκκία ἄκτω. τὰ εἰς τὴν τοιαύτην χώραν οἰκήματα τοῦ Γορδάτου Θεοδώρου καὶ τὸ πλησίον αὐτοῖς ἀμπέλιον, ἅπερ τελευτῶν ὁ τοιοῦτος Γορδάτος ἐπαφήκεν ἐνδιαθήκως πρὸς τὴν τοιαύτην μονήν. τὸ πλησίον τῶν Γενικοῦ μετόχιον τὸ εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπικεκλημένον τῆς Ἀμαναριωτίσσης μετὰ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Μαρίνης καὶ τοῦ ἐν αὐτῇ χωραφιαίου τόπου καὶ περιβολίου καὶ τῶν λοιπῶν δικαίων αὐτοῦ, ὅπερ ἐξεδόθη πρὸς τὴν μονήν διὰ γράμματος τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Μονίκου. τὸ εἰς τὸν κάμπον τοῦ Μεμανιωμένου χωράφιον τῆς ἁγίας Παρασκευῆς ἐπιλεγόμενον, ὅπερ περιήλθε ταύτῃ ἀπὸ προσενέξεως τοῦ Γαράρη Θεοδώρου. τὸ εἰς τὸν αὐτὸν κάμπον ἤγουν εἰς τὸ χωρίον τὸν Πύργον περιελθὸν αὐτῇ χωράφιον ἐξ ἀγορασίας ἀπὸ τῆς μονῆς τῶν Ἑρινῶν. τὸ περὶ τὸν τοιοῦτον κάμπον προσκυρώθην αὐτῇ χωράφιον παρὰ τῆς Ἀγγελίνης τὸ ἐπιλεγόμενον Ἀρμενον ὡσεὶ μοδίων ὄν τεσσαράκοντα. τὸ ἀπὸ προσενέξεως περιελθὸν αὐτῇ χωράφιον ἀπὸ τῆς πανυπερσεβάστης ἐκείνης τῆς Ζαγαρομματίνης. τὸ εἰς τὴν Μάνταιαν μετόχιον τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦ Πλάνου τὸ ἀνεγερθὲν παρὰ τῶν μοναχῶν ἐν τινὶ χωραφίῳ περιελθόντι τῇ μονῇ ἀπὸ προσενέξεως τῶν δύο ἀδελφῶν τῶν Πλανιτῶν. τὸ εἰς τὸ ὄρος τῶν Λέμβων διακείμενον μετόχιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἀσκουρβουλιώτου λεγόμενον μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτοῦ, ὅπερ ἐξέδοτο πρὸς τὴν μονήν ὁ προαρχιερατεύσας ἐν τῇ Σμόρνη. τοὺς ἐντὸς τοῦ περιόρου ταύτης ἀνεγερθέντας παρὰ τῶν μοναχῶν δύο μολῶνας. τὸ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Πέτρας μετόχιον αὐτοῦ τὸ εἰς ὄνομα τιμώμενον τῆς ὑπεράγνου μου δεσποίνης καὶ θεομήτορος καὶ ἐπωνομαζόμενον τοῦ Πλατέος μετὰ τῆς περιοχῆς καὶ τῶν δικαίων αὐτοῦ.

Ταῦτα δὴ πάντα καθέξει καὶ νεμηθήσεται ἡ τοιαύτη σεβασμία μονὴ τῇ δυνάμει καὶ ἐπικυρώσει τοῦ παρόντος χρυσοβούλλου λόγου

της βασιλείας μου ἀπαρασάλευτα πάντη και ἀδιάσειστα και ἀνώτερα τῶν δημοσιακῶν ἐπηρειῶν και συζητήσεων, καθὼς εὐρίσκεται κατέχουσα και νεμομένη ταῦτα μέχρι τοῦ νῦν· στέργειν γὰρ βούλεται ἡ βασιλεία μου τὰ προσόντα τῆ εἰρημένη μονῆ τοιαῦτα χρυσόβουλλα και λοιπὰ δικαιώματα κατὰ πάσας τὰς περιλήψεις αὐτῶν· διὰ γὰρ τοῦτο ἐγγεγόνει τῆ διαληφθείσῃ σεβασμιά μονῆ της βασιλείας μου της ὑπεράγνου μου δεσποίνης και θεομήτορος τῶν Λέμβων και ὁ παρῶν χρυσόβουλλος λόγος της βασιλείας μου, ἀπολυθεὶς κατὰ μῆνα ἀπρίλλιον τῆς νῦν τρεχούσης δωδεκάτης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἑννενηκостоῦ δευτέρου ἔτους, ἐν ᾧ και τὸ ἡμέτερον εἰσεβὲς και θεοπρόβλητον ὑπεσημῆνατο κράτος·

† Εἶχε τὸ Ἀνδρόνικος ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ πιστὸς βασιλεὺς και ἀτοκράτωρ Ῥωμαίων Δούκας Ἄγγελος Κομνηνὸς ὁ Παλαιολόγος δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων της βασιλικῆς και θείας χειρὸς †.

VII. 6742—6747, 1234—1239.

Acta de possessione praedii disti Sphurni.

I. Τὰ δικαιώματα τοῦ προαστείου τῶν Σφούρνων
.....ν πρῶτον ἐκδοτήριον.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κρα[ταίου και ἀγίου] ἡμῶν ἀθέντου και βασιλέως Γεώργιος ὁ Καλοειδᾶς οικεῖα χειρὶ προέταξα †.

Σίγγον	Μαρίας	Σίγγον Ειρήνης	της Ῥηγαίνης
της συζύγου	αὐτοῦ	και μητρὸς	αὐτῆς.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς και τοῦ υἱοῦ και τοῦ ἀγίου πνεύματος. ὁ δοῦλος τοῦ κρατίστου και ἀγίου ἡμῶν ἀθέντου και βασιλέως Γεώργιος ὁ Καλοειδᾶς και Μαρία ἡ τοῦτου γνησία σύζυγος, ἔτι δὲ και Ειρήνη ἡ Ῥηγαινα ἡ μήτηρ αὐτῆς, ὁ μὲν οικεῖαις χειρὶ προτάξας, αἱ δὲ τοὺς τιμίους και ζωοποιοὺς σταυροὺς πονήσασαι τὴν παροῦσαν ἐγγραφον και ἐνοπόγραφον [ἀσφάλειαν τιθέμεθα]. και γὰρ ἀπὸ της σήμερον, πέμπτης τοῦ παρόντος ἰανουαρίου μηνὸς της νῦν τρεχούσης ἑβδόμης, ἰνδικτιῶνος, ἐκδιδούμεν τὸ προάσκειον ἡμῶν

τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Σφούρνου τὸ περιελθὸν τὸν παπκοῦν ἡμῶν τὸν πανσέβαστον σεβαστὸν τὸν Κασταμονίτην κῦριν . . . . . ὅπερ ἐκέκτητο ἀπὸ τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Ῥοφινιανῶν. ἄρχεται δὲ ὁ τούτου περιορισμὸς ἀπὸ τοῦ λουτραῦ τοῦ καὶ πλησίον τῆς μονῆς τῶν Λέμβων καὶ κρατῶν τὸ ἀναρῶσκον διόλου ἄχρι τῆς μονῆς τῶν Χαννάβρων παρὰ τὸν ποταμὸν κλείων ἔσωθεν τὰς βουκοελαίας, ἀπέρχεται ἄχρι τοῦ ἁγίου Βασιλείου, εἶτα κλίνει ἀντιπερνῶν τὸν αὐτὸν ποταμὸν καὶ κρατῶν διόλου τὴν λαγκάδα καὶ τὸν θόλον, καὶ ἔρχεται ἄχρι τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Γεωργίου, κατέρχεται τὴν αὐτὴν λαγκάδα ἄχρι τῆς . . . . . τοῦ Περδικάρη, ἄρχεται καὶ ἀποδιδόειν . . . . . το, ἐντὸς δὲ τοῦ τοιοῦτου περιορισμοῦ . . . . . ἦσαν χωράφια ὀλιγοστά καὶ ἐλαί[κα δένδρα] . . . . . αν . . . . . καρταὶ καὶ λοιπὰ δένδρα . . . . . ἐκδιδούμεν δὲ τὸ τοιοῦτον ὑπὲρ φιλικῆς ἡμῶν σωτηρίας ἐν [τῇ] σεβασμίᾳ βασιλικῇ ἁγίᾳ μονῇ τῆς ὑπεράγνου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου τῆς Λεμβιωτίσσης καὶ πρὸς σέ, τὸν πανηγιασμένον καθηγούμενον τῆς αὐτῆς μονῆς, κῦρον Παῦλον, καὶ πρὸς τοὺς ὑπὸ σέ ἀσκουμένους μοναχοὺς, τοῦ ἔχειν καὶ κατέχειν αὐτὸ ἢ μονὴ εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους καὶ μέχρις ἂν τὸ περίγειον συνίσταται καὶ ὁ ἥλιος ἐφορᾷ τὸ πᾶν, κτᾶσθαι, χρᾶσθαι καὶ νέμεσθαι κορίως, ἀθθεντικῶς, ἰδικῶς καὶ μονομερῶς. ὅστις δὲ ἀφ' ἡμῶν λαλήσαι ποτὲ τῶν καιρῶν ὑπὲρ ἀντροπῆς ἢ εὐλόγου ἢ ἀνευλόγου ἐπὶ ἀθετήσει τῆς παρούσης ἡμῶν προσενέξεως, μὴ μόνον οὐ μὴ εἰσακούεται, ἀλλὰ καὶ κατησχρημένος ἀποπέμπεται ἀπὸ παντός δικαστηρίου ἐμφαντιζομένου τοῦ παρόντος ἐκδοτηρίου ἐγγράφου ἡμῶν. μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνι τοῖς προγεγραμμένοις τοῦ ,σφμβ' ἔτους.

† Ἀλέξιος ἱερεὺς ὁ Τεσσαίτης παρῶν καὶ μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

Σίγνον|Νικῆτα Σίγνον|Νικολάο Σίγνον|Γεωργίου Σίγνον|Μιχαὴλ
τοῦ Πα|φλαγόνος. τοῦ Ψ|θυρίτου. τοῦ Χα|χοτούβη. τοῦ |Πατινάκη.

† Θεόδωρος ἱερεὺς καὶ νομικὸς τῆς ἁγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης καὶ ἐνορίας Μάντας ὁ Κάλλιστος γράψας ὑπέγραφα.

II. Πρόσταγμα επικυρωτικὸν εἰς τὸ ἐκδοτήριον τοῦ προαστείου τῶν Σφοδρῶν.

Ἐπεὶ ὁ ἀπὸ τῆς Σφόρνῃς Γεώργιος ὁ Καλοσιδάς κεκτημένος ἀπὸ γυναικείας αὐτοῦ προικὸς προαστεῖον ἐπιλεγόμενον τὰ Σφοδρῶν, περιεστάμενον εἰς γῆν μοδίων δέκα, καὶ μήτε τέλος ἢ βάρος ἐπιγινώσκων ὑπὲρ αὐτοῦ, προσήνεγκε τοῦτο τῇ σεβασμίᾳ μονῆ τῶν Δέμβων καὶ δι' ἐγγράφου αὐτοῦ δέδωκε πρὸς τὴν τοιαύτην μονῆν, δηλοῦντος καὶ τὸν περίορον τοῦ τοιούτου προαστείου, καὶ ἐδεήθη ὁ καθητούμενος τῆς τοιαύτης μονῆς καὶ ὄρισμοῦ τῆς βασιλείας μου ἐπικυροῦντος τὴν τοιαύτην τοῦ Καλοσιδά ἐγγραφον προσένεξιν, ἡ βασιλεία μου τὴν τοῦτου προσηκαμένη δέησιν διορίζεται διὰ τῆς παροῦσης προσταξέως προσεῖναι τοῦτο τῇ μονῇ ἀναφαιρέτως πάντη καὶ ἀναποσπάστως καὶ νέμεσθαι παρ' αὐτῆς, καθ' ὃν τρόπον καὶ παρὰ τοῦ Καλοσιδά ἐνέμετο, ἀτελῶς πάντη καὶ ἀβαρῶς, εἴπερ καὶ ἐπὶ τῷ Καλοσιδᾷ οὐκ ἐπέγνω τοῦτο βάρος, καὶ τὴν ἐκ τοῦτου πρόσοδον εἰσοδιάζεσθαι, ὅθεν καὶ οὐδεὶς τῶν ἀπάντων ἢ τὸ τοῦ δημοσίου μέρος ὀφείλει ἀμετόχως ἢ πλεονεκτικῶς ἐπαγαγεῖν ποτὲ τῇ μονῇ ὑπὲρ τοῦτου διασεισμόν τινα ἢ ἐπήρειαν, ἢ ἀποσπᾶσαι τι τοῦ ἀνήκοντος αὐτοῦ περιόρου, ἐμφανιζομένης τῆς παρουσίας προσταξέως τῆς βασιλείας μου, ἥτις καὶ ἐγεγόνει τῷ μέρει τῆς μονῆς εἰς ἀσφάλειαν.

Ἐἶχε τὸ μὴνὶ ἀπριλλίῳ ἰνδικτικῶνος ζ' δι' ἐρωθρῶν γραμμᾶτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς τ'.

III. Σημειομάρτυρον γράμμα ὑπὲρ τοῦ προαστείου τῶν Σφοδρῶν γεγονὸς τοπικῶς τ'.

Σίγνον	Βλασίου Σίγνον	Μιχαὴλ Σίγνον	Μιχαὴλ Σίγνον	Θεοδώρου τοῦ
μοναχοῦ τοῦ	Ποταμηνοῦ. Βρουλλᾶ	καὶ Ποταμηνοῦ. Τζο-	καπίτη. Τζοκα	πίτη.
Σίγνον	Κωνσταντίνου	Γεωργίου	Ἰωάννου Σίγνον	Κωνσταντίνου
τοῦ Τζο	καπίτη.	τοῦ Ζωμοῦ.	τοῦ Δαμαλά.	τοῦ Χωσαίνη.
Σίγνον	Λέοντος Σίγνον	Νικήτα Σίγνον	Κωνσταντίνου	
τοῦ Ἀτι	κωμίτου. τοῦ Μα	μόνη.	τοῦ Πετράτη.	

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἡμεῖς οἱ ἔποικοι χωρίου τοῦ Ποταμοῦ, ὃ τε μοναχὸς Βλάσιος, Μιχαὴλ ὁ Βρουλλάς, καὶ ἡμεῖς οἱ ἕτεροι οἱ ἀπὸ χωρίου τῆς Ροδῆς, Μιχαὴλ ὁ Τζοκαπίτης, Θεόδωρος ὁ Τζοκαπίτης, Κωνσταντῖνος ὁ Τζοκαπίτης, Κωνσταντῖνος ὁ Τζοκαπίτης, Γεώργιος ὁ Ζωμὸς, καὶ ἡμεῖς οἱ ἔποικοι χωρίου Παυχωμῆς, ὃ τε Ἰωάννης ὁ Δαμαλάς, Κωνσταντῖνος ὁ Χωραΐνης, Κωνσταντῖνος ὁ Πετράτης, Λέων ὁ Ἀτικωμίτης, καὶ ἀπὸ τοῦ χωρίου τῆς Δροῦς Νικήτας ὁ Καμόνης καὶ ἕτεροι οὐκ ὀλίγοι οἱ ἀνωθεν τοὺς τιμίους καὶ ζωποιοὺς σταυροὺς οἰκειοχείρως προτάξαντες ἐμολογοῦμεν καὶ ἀσφαλιζόμεθα ἐπὶ θεοῦ φόβου καὶ πάσης ἀληθείας ἐκουσίως, αὐτοθελῶς, ἀβιάστως, ἀπανούργως καὶ ἀπεριέργως, ὡς καὶ τὸν θεὸν ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν μέλλοντα κρῖναι δικαίους καὶ ἀδίκους, καὶ μάρτυς καὶ κριτὴς αὐτὸς ἐστὶν ὁ θεός, οὗ λέγομεν ψεῦδος, ὅτι τὸ τόπιον τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Σφούρνον τὸ καὶ πλησίον τῆς βασιλικῆς μονῆς τῶν Λέμβων ἦν ποτὲ τῆς μονῆς τῶν Ροοφινιανῶν, ἐνεμόμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς οἱ σιγνογραφῆσαντες καὶ οἱ γονεῖς ἡμῶν τὸ τοιοῦτον τόπιον τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Σφούρνον, ἐμουρταζόμεθα δὲ παρὰ τῆς πανσεβάστης σεβαστῆς τῆς Κασταμονιείσεως, ἀλλὰ καὶ μολικὰ ἐργαστήρια, εἴπερ ἐγένοντο, ὡς καὶ ἡμεῖς οἱ Ρουζάται εἶχομεν μολικὸν ἐργαστήριον, καὶ ἐδίδομεν τὸ μολόπακτον τὴν ῥηθείσαν σεβαστὴν ὡς ἔχουσαν τὸ δίκαιον ἀπὸ τοῦ Γεγέ, ἐπὶ δὲ τῇ ἐπιδρομῇ τῶν ἀθέων Λατίνων ἦτοι τοῦ Φιλάντρος ὀρισθεὶς ὁ περιπόθητος ἀδελφὸς τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀσιδίου ἀδθέντου καὶ βασιλέως ἡμῶν, κοροῦ Θεοδώρου τοῦ Λάσκαρι, κύρ Γεώργιος ὁ σεβαστοκράτωρ, εἰς τὸ ἐξοικῆσαι τὸ θέμα τῶν Θρακησίων τοὺς μὲν εἰς τὰ κάστρα, τοὺς δὲ εἰς τὰ ὄρεινά καὶ ὀχερώτερα μέρη μετὰ πάντων, καὶ ἡμεῖς οἱ περὶ τοῦ τόπου, ἤγουν Ρουζάται, Παυχωμίται, Δροῦται καὶ αὐτοὶ οἱ Ποταμηνοὶ καὶ ἕτεροι, ὡς προεῖρηται, οὐκ ὀλίγοι, οἱ μὲν εἰς τὰ Σφούρνον, οἱ δὲ εἰς τὰ Χανάβρου. μετὰ δὲ τὴν ἀποστροφὴν τῶν ἀθέων Λατίνων ὑπεστράφημεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὰ οἰκεῖον χωρίον ἕκαστος καὶ αὐτοὶ οἱ Ποταμηνοὶ, ἐνθα τὸ οἶκημα εἶχον. ὀδηγηθεὶς δὲ ὁ κραταῖος καὶ ἅγιος ἡμῶν ἀδθέντης καὶ βασιλέως εἰς τὸ ἀνακαινίσαι τὴν σεβασμίαν μονὴν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Λέμβων, εἰς ἣν καὶ αὐτοὶ οἱ Ποταμηνοὶ εἶχον τὴν οἶκησιν ὡς πρόσφυγες ποτὲ, εὔρε δὲ τὸν μοναχὸν Βλάσιον προσκαθήμενον ὁ κραταῖος

καὶ ἅγιος ἡμῶν ἀθρόντης καὶ βασιλεὺς, προηγήσατο ἐφ' ἡμεῖς καὶ
 Σίμωνι προεστέτοι συνεργῶν δὲ καὶ ἐπίτροπον τὸν πανσέβαστον σεβασ-
 τὸν τὸν Καδιανόν, οἵτινες προσέφερον Λέοντα τὸν Ποταμηνόν ἤτοι
 τὸν Μαγκανάρη εἰς τὸ ἐνεργεῖν τὸ ὑδρομολικὸν ἐργαστήριον μετὰ τοῦ
 μισθοῦ αὐτοῦ· μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τοῦ προρρηθέντος μο-
 ναχοῦ κῆρ Σίμωνος ἐλθόντος τοῦ κῆρ Γερασίμου τοῦ Ὀφικιάνου ἀπὸ
 τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Παύλου ἐξ ὀρισμοῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου
 ἡμῶν ἀθρόντου καὶ βασιλέως ἡγουμένου εἰσῆλθον τοῦ καθίσαι οἱ
 Ποταμῆνοι εἰς τὸ τοιοῦτον τόπιον τὰ Σφούρνου, καὶ οὐκ ἐπαρεχώρει
 αὐτοὺς ὁ ἡγουόμενος καὶ αὐταὶ οἱ μοναχοὶ, ἀνέβη δὲ ὁ λίξιος καβαλ-
 λάριος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀθρόντου καὶ βασιλέως, καὶ
 ἐνώθη μετὰ τοῦ καθηγουμένου, καὶ πολλὰ παρακλητεύσας αὐτὸν παρ-
 εχώρησεν αὐτοὺς προσκαθίσαι διὰ τὸ τὴν μονὴν εἶναι ὀχυρωτάτην
 καὶ τὴν τῶν μοναχῶν ὀλιγότητα καὶ τὸ ἄγριον τοῦ τόπου. καὶ ὁμο-
 λογοῦμεν ἐπὶ φόβου θεοῦ καὶ πάσης ἀληθείας, ὅτι οὐκ εἶχον γονικὴν
 κληρονομίαν οἱ Ποταμῆνοι εἰς τὰ Σφούρνου, ἀλλ' ὡς ξένοι καὶ ἐπί-
 δημοὶ προσεκάθισαν. ἐπὶ τούτῳ γὰρ ἐγεγόνει καὶ ἡ παροῦσα ἡμῶν
 ἐμμάρτυρος ἀσφάλεια εἰς πίστωσιν μηνὶ Ἰουλίῳ Ἰνδικτιῶνος ἧ Ϛ.

Ϛ. Ὁ κατ' ἐντολὴν τοῦ πατριαρχικοῦ ἐξάρχου
 κῆρ Ἀλεξίου εὐτελέως διάκονος τῶν πατριαρχικῶν
 δικαίων καὶ γραφεὺς τοῦ βφους Στέφανος ὁ Κα-
 σταμονίτης μαρτυρῶν ὁμοίως ὑπέγραψα Ϛ.

IV. Κρισίμη γραφὴ ἀποκαταστατικὴ περὶ τοῦ
 προαστείου τῶν Σφούρνου τοῦ Ἀγγέλου κυροῦ
 Ἰωάννου.

Ὁ καθηγουόμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου
 τῶν Λέμβων, ἱερομόναχος κῆρ Παῦλος, θεῖον καὶ βασιλικὸν προσκυνη-
 τὸν ὄρισμόν ἡμῖν ἐνεχείρισεν οὕτως κατὰ ῥῆμα διοριζόμενον· περι-
 πόθητε θεῖς τῆς βασιλείας μου, δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων,
 κῆρ Ἰωάννη Ἀγγελε. ὁ καθηγουόμενος τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμ-
 βων ὑπέμνησε τὴν βασιλείαν μου, ὅτι πάροιχοι τοῦ ἀνδρικοτάτου κα-
 βαλλαρίου τῆς βασιλείας μου τοῦ Συργαρή προσεκάθισαν εἰς τόπον
 τῆς ὑπ' αὐτὸν μονῆς τὸν ἐπιλεγόμενον τὰ Σφούρνου, καὶ οὐκ ὀλίγας

ζημίας ποιούσιν εἰς αὐτόν, καὶ διορίζεται σοι ἡ βασιλεία μου, ὡς ἂν
 ἐπιστῆς κατὰ τόπους καὶ τηρήσῃς τὰ περὶ τοῦ[του], καὶ εἴπερ εὐρή-
 σεις προσκαθήμενους τοὺς παροίκους τοῦ Συργαρή ἐν τῷ βῆθέντι
 τοπίῳ τῆς μονῆς, ἵνα ἐγείρῃς αὐτοὺς καὶ μὴ βουλομένους, καὶ προσ-
 καθίσης αὐτοὺς εἰς τόπον διαφέροντα τῷ Συργαρή, καὶ μὴ παραχω-
 ρήσης ἀδικεῖσθαι τῷ μέρει τῆς μονῆς παρὰ τοῦ Συργαρή. ἐπὶ τούτῳ
 γὰρ ἐγεγόνει πρὸς σέ καὶ ὁ παρὼν τῆς βασιλείας μου ἔρισμός. εἶχε
 τὸ μὴν εἰδούσῳ ἰνδικτιώνος ἢ δι' ἐρυθρῶν γραμ-
 μάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς. ὡσαύτως ἐνε-
 φάνισαν ἡμῖν καὶ ἕτερον βασιλικὸν προσκονητὸν ἔρισμὸν οἱ ἀπὸ τῆς προ-
 νοίας τοῦ ἀδελφοῦ Συργαρή Ποταμηνοὶ ἐξ ὑπομνήσεως αὐτῶν γεγονότα οὕτω
 κατὰ ῥῆμα διακελευόμενον· τολμώντες οἱ ἀνάξιοι δοῦλοι τῆς κραταιᾶς
 καὶ ἀγίας βασιλείας σου ἀναφέρομεν, θέσποτα ἡμῶν ἄγιοι, οἱ ἀπὸ τοῦ
 ἀγρίδιου τὰ Ποταμοῦ ἑρμώμενοι πάροικοι τοῦ καβαλλαρίου τοῦ Συργαρή
 καὶ ἔκπαλαι προσκαθήμενοι οἱ γονεῖς ἡμῶν εἰς τόπον τὸν ἐπιλεγόμενον
 τὰ Σφούρνοο καὶ εἰς αὐτόν τὰ Ποταμοῦ καὶ συνεστήσαντο βελτιώματα
 καὶ ὡς εἶχομεν ταῦτα ἡμεῖς ἀπὸ τῶν γονέων μας, προσεπεκτησάμεθα καὶ
 ἕτερα ὑποστατικά, ὥστε δύνασθαι ἡμᾶς διδόναι τὰ ἀνήκοντα ἡμῖν
 τέλη καὶ δημοσιακὰ ζητήματα, εἰς δὲ τὴν μονὴν τῆς ὑπεραγίας θεο-
 τόκου τῆς Λεμβωτίσσης ἀπεχαρισάμεθα ὑδρομυλικὸν ἐργαστήριον
 εἰς μνημόσυνον τῶν γονέων ἡμῶν. τὰ νῦν δὲ ὁ καθηγούμενος τῆς
 τοιαύτης μονῆς οὐκ ἀρκεῖται εἰς τὸν τόπον τοῦ ὑδρομυλικοῦ ἐργα-
 στηρίου, ἀλλὰ πειράεται ἐξωθῆσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τῶν γονικῶν ἡμῶν
 βελτιωμάτων· καὶ δεόμεθα καὶ παρακαλοῦμεν τὸ ἕνθεον κράτος τῆς
 ἀγίας βασιλείας σου, ἵνα μὴ ἐκτοπισθῶμεν ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ἡμῶν, καὶ
 οὕτω γινομένου οὐ παυσόμεθα ὑπερέχεσθαι τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας
 βασιλείας σου, ἧς ὡς δοῦλοι τολμήσαντες ἐδεήθημεν. καὶ ὅπισθεν
 δέησις ἀναξίων δούλων τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας βασιλείας σου παροί-
 κων τῶν Ποταμηνῶν. καὶ τὸ ὁ περιπόθητος θεῖος τῆς βασιλείας μου
 καὶ δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων κϋρ Ἰωάννης ὁ Ἄγγελος, ἵνα
 τηρήσῃ τὰ περὶ ὧν τῇ βασιλείᾳ μου ὑπεμνήσατε, καὶ εἴπερ εὐρήσει,
 ὡς εἰς τὸ ἐντός δηλούμενον ἀγρίδιον ἔκπαλαι καὶ πρὸ χρόνων πολλῶν
 ἦσαν οἱ γονεῖς ὑμῶν προσκαθήμενοι ἐν τῷ τοιοῦτῳ τοπίῳ, συνεστή-
 σαντο βελτιώματα, ἅπερ καὶ ὑμεῖς εὐρόντες προσεπεκτησάσθε καὶ ἕτερα,
 δι' ὧν δύνασθαι [διδόναι] πάντα τὰ ἀνήκοντα ὑμῖν παροικικά καὶ δη-

μοσιακά ζητήματα, ὁ δὲ γε καθηγούμενος τῆς σεβασμίας μόνῃς τῆς Λεμβιωτίσσης πειράται ἐξοικῆσαι ὑμᾶς ἀπὸ τῶν γονικῶν ὑμῶν ὑποστάσεων, ἵνα ποιήσῃ ἐφ' ὑμῖν τὸ ἀνενόχλητον καὶ οὐ μὴ παραχωρήσει τῷ μέρει τῆς τῆς τῆς μονῆς μεταστῆσαι ὑμᾶς ἀπὸ τῶν γονικῶν ὑμῶν ὑποστάσεων. διὰ γὰρ τοῦτο ἐγέγονει ὑμῖν καὶ ὁ παρὲν τῆς βασιλείας μου ὄρισμός εἰς ὑμετέραν ἀσφάλειαν. εἶχε τὸ μὴ νῆλοουλίφ Ἰνδιχτιῶνος ἢ δι' ἐρυθρῶν γραμματέων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός.

Κατὰ γοῦν τὴν περίληψιν τῶν τοιούτων θείων καὶ βασιλικῶν προσκυνητῶν ὀρισμῶν ἐν τῷ εἰρημένῳ τόπῳ παρεγενόμεθα μετακαλεσάμενοι καὶ ἀπὸ πλησιοχώρων τοὺς δηλωθησομένους ἐποίκους, ἤγον ἄπο τῆς Ρούζης Μιχαὴλ τὸν Τζυκαπίτην, Γεώργιον τὸν Ζωμον καὶ Θεόδωρον τὸν Τζυκαπίτην· ἀπὸ χωρίου τῆς Δροῦς Νικόλαον τὸν Μαρούνην καὶ Ἰωάννην τὸν Πολίτην, παρῆσαν δὲ καὶ ἀπὸ τῆς προνοίας τοῦ Σοργαρή ὁ τε Νικόλαος ἱερεὺς καὶ νομικὸς, ὁ Λαοδικηνός, ὁ Τοξαρᾶς Ἰωάννης, Ἰωάννης ὁ Καβαλάς, Μιχαὴλ ὁ υἱὸς τῆς Σαπωνοῦς, ξένος ὁ Πωλέας καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Κοσκινᾶς. καὶ ἀπὸ τῆς προνοίας τοῦ πανσεβάστου προκαθημένου τοῦ Ἄλωποῦ Κωνσταντῖνος ὁ Ζωναρᾶς καὶ Ἰωάννης ὁ Σμυρναῖος. διήγον δὲ μεθ' ἡμῶν ὁ τε πανσέβαστος καστροφύλαξ Σμύρνης κῆρ Θεοφύλακτος ὁ Βραχιονίτης καὶ ὁ γνήσιος υἱὸς τοῦ πανιερωτάτου καὶ πανοπερτίμου Σμύρνης κῆρ Κωνσταντῖνος ὁ Καλοκτένης καὶ ὁ πανεντιμότατος καὶ μέγας οἰκονόμος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης Νικόλαος ὁ Καλοσιναρᾶς. καὶ ἐνώπιον τῶν ἀναγεγραμμένων ὑπαναγνόντες τοὺς τοιούτους θείους καὶ βασιλικούς προσκυνητοὺς ὀρισμοὺς ἐρώτησιν ἐθέμεθα, καὶ εὐθέως οἱ ἀπὸ τῆς Ρούζης οἰκῆτορες καὶ τῆς Δροῦς ὁμοφώνως πρὸς ἡμᾶς ἐξέειπον, ὡς τὸ αὐτὸ τόπιον τὸ ἐπιλεγόμενον τὰ Σφούρνου οὐ τοῖς δημοσιαρίοις Μαντειανοῖς παροίκιοις ἢ αὐτοῖς τοῖς Ποταμηνοῖς γονικόθεν προσήρμοσεν, ἀλλὰ καθ' ὃν καιρὸν τὸ τοῦ Φιλάντρος ἐκείνου φοσσάτον τῆ ἡμῶν χώρα περιπάτησε καὶ ὁ περιπόθητος ἀτᾶδελφος τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῆ λήξει ἀοιδίμου βασιλέως ἡμῶν τοῦ Λάσκαρι κῆρ Θεοδώρου ὁ σεβαστοκράτωρ κῆρ Γεώργιος τὰς χώρας ἀπάσας τοῦ θέματος τῶν Θρακησιῶν ἐξοικῶν καὶ εἰς δχυρωτάτους τόπους μετοικῶν μετὰ τῶν ἄλλων καὶ αὐτοὺς δὴ τοὺς Ποταμηνοὺς ἐκ τῶν προτέρων αὐτῶν οἰκιῶν μετανάστας ἐποίησατο καὶ τὸν αὐτὸν

τόπον τὰ Σφοδρῶν ὡς ἕχρωτότερον τῶν ἄλλων τοπίων εὐρόντες εἰς αὐτὸν προσεκάθισαν, ὅς δὴ τόπος τῆ τῶν Ρουφινιανῶν μονῆ μετὰ τῶν ἄλλων ὧν εἶχεν ὑποστατικῶν ἐν τῇ Μανταίᾳ προσήρμοζε, μετὰ δὲ τὸ γενέσθαι τὴν τοῦ Φιλάντρα ὑποτροφήν πάλιν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν προσεκάθισαν· κατεκάμνετο δὲ τὸ τοιοῦτον τόπιον παρά τε τῶν Ρουζιτῶν καὶ τῶν Δρουιτῶν, ἐμποράζοντο δὲ παρά τινος παροίκου τῆς μονῆς τῶν Ρουφινιανῶν τοῦ ἐπιλεγομένου Γεγέ, ἐξ ἀποστολῆς δῆθεν τοῦ μέρους τοῦ Λαγκιδᾶ ἤτοι τῆς Κασταμονιτίσης, εἶτα ἐπὶ τῇ ἡγουμενείᾳ τοῦ μοναχοῦ Γερασίμου τοῦ Ὀφικιάνου προσελθόντες αὐτῷ οἱ Ποταμηνοὶ καὶ ὁ κατέχων αὐτοὺς εἰς πρόνοιαν λίξις καβαλλάριος τοῦ αὐθέντου ἡμῶν τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου ὁ Σοργαῆς τῷ αὐτῷ καθηγουμένῳ παρεκλήτευσαν, ὅπως καὶ πάλιν προσκαθίσωσιν εἰς τὸ τοιοῦτον τόπιον τὰ Σφοδρῶν, καὶ οὐ κατὰ τι δικαιῶνται οἱ Ποταμηνοὶ ὡς γονικάριοι, ἀλλὰ πρὸς καιρὸν προσεκάθισαν διὰ τὴν τοῦ καιροῦ ἐναντιότητα, αἱ οἰκίαι δὲ καὶ τὰ χωραφιαῖα τόπια τῶν Ποταμηνῶν γνώριμα πᾶσιν εἰσὶν, ἅτινα καὶ δι' αὐτῶν τῶν Ποταμηνῶν μέχρι τοῦ νῦν κατακάμνονται καὶ εἰσοδιάζονται· τοῦτων οὕτως εἰς τὰς ἡμετέρας ἀκροάσεις γεγονότων, τοῖς μὲν Ποταμηνοῖς κατὰ τὸν βασιλικὸν προσκυνητὸν ὄρισμόν ἀπὸ τοῦ τοιοῦτου τοπίου μεταικήσαμεν καὶ εἰς τὰς προτέρας αὐτῶν οἰκίας προσκαθίσαι ἐπεφωνησάμεθα.

Διεκρίναμεν δὲ εἰς τὰ παρ' αὐτῶν καταφυτευθέντα ὑποκλήματα ἔμπροσθεν τῶν καλυβίων αὐτῶν ὡς δῆθεν κραββατίνας ἐπιδοῦναι τῷ μέρει τῆς εἰρημένης μονῆς χάριν τούτων τμήμα τι ὀλιγοστὸν καὶ ἕκτοτε εἶναι τὴν τοιαύτην μονὴν ἀνενόχλητον ἕνεκεν τοῦ τοιοῦτου τοπίου. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ τὴν παροῦσαν ἡμετέραν ἀποκαταστατικὴν γραφὴν πεποιηκότες ἐπιδεδώκαμεν τῇ εἰρημένῃ μονῇ εἰς ἀσφάλειαν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος ἐννάτης.

† Ὁδοῦλος καὶ θεῖος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως δοῦξ τοῦ θέματος τῶν Θρακησιῶν Ἰωάννης ὁ Ἄγγελος †.

V. Πρόσταγμα επικυροῦν τὴν ἀνωθεν ἀποκαταστατικὴν κρίσιν τοῦ προασταίου τῶν Σφούρνου.

† Ἐφθασε μὲν καθ' ὄρισμόν τῆς βασιλείας μου τηρηθῆναι ἡ μέσον τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων καὶ τῶν ἐποίκων τοῦ ἀγριδίου Σφούρνου τοῦ ὑπὸ τὸν ἀνδρικώτατον καὶ πιστότατον λίλιον τῆς βασιλείας μου καθάλλαιον τὸν Συργαρὴν ὑπόθεσις παρὰ τοῦ περιποθῆτου θείου τῆς βασιλείας μου, τοῦ δουκὸς τοῦ θέματος τῶν Θρακησιῶν, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀγγέλου· ἐπεὶ δ' ἐκ διμεροῦς κρίσεως ἀνεφάνη, ὡς τὸ τοιοῦτον ἀγριδίον ἢ Σφούρνος οὐκ ἦν γονικὸν ὑποστατικὸν τῶν Ποταμηνῶν ἢ τῶν Μαντειανῶν παροίκων, ἀλλὰ τῇ κατὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν διακειμένη σεβασμιά μονῇ τῶν Ῥουφινιανῶν ἀρχῆθεν διέφερε καὶ παρὰ τοῦ μέρους τῆς τοιαύτης μονῆς πάντοτε ἐμφορᾶζετο· ὅτε δὲ ἡ τῶν Λατίνων ἦν καταδρομὴ κατὰ τῆς ἀνατολῆς, καὶ τὸ τοιοῦτον ἀγριδίον, ὡς εἰς ὄχυρωμα κείμενον, εἰς κρησφύγετον ἐχρήσαντο οἱ Ποταμηνοὶ κατ' ἐπιτροπὴν τοῦ θείου ἐκείνου τῆς βασιλείας μου, τοῦ Λάσκαρι κυροῦ Γεωργίου, καὶ ἔκτοτε τὴν τούτων ἀμετόχως ἔσχον νομὴν, καὶ οὕτως παρὰ τοῦ περιποθῆτου θείου τῆς βασιλείας μου, τοῦ δουκὸς τοῦ θέματος τῶν Θρακησιῶν, κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀγγέλου, ἐξώσθησαν οὗτοι ἀπὸ τῆς τοῦ τοιοῦτου ἀγριδίου νομῆς, καὶ ἡ μονὴ τῶν Λέμβων ἐδικαιώθη ἐγγράφως εἰς τὴν τούτου κατοχὴν καὶ νομὴν, καθὼς ἀριθιλότερον ἢ παροῦσα αὐτοῖς ἀποκατάστασις παριστᾷ, ἐδεήθησαν δὲ οἱ μοναχοὶ Λεμβηνοὶ καὶ ὄρισμόν τῆς βασιλείας μου στηρίζοντες αὐτοὺς εἰς τὴν τούτου κατοχὴν καὶ νομὴν, ἡ βασιλεία μου τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσασα ἐπικυροῖ διὰ τῆς παροῦσης προστάξεως τὴν γενομένην τοῖς Λεμβηνοῖς ἀποκατάστασιν ἐπὶ τῷ τοιοῦτῳ ἀγριδίῳ, καὶ διορίζεται τὸ σιέργον ἔχειν καὶ ἀδιάπτωτον κατὰ πάσας τὰς περιλήψεις αὐτῆς, ὡς τοῦ μέρους τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων ἀπερικόπου ὀφειλοντος ἔχειν τὴν τούτου νομὴν, τῶν δὲ Ποταμηνῶν ὀφειλόντων ἐπὶ ταῖς οἰκείαις ἀρκεῖσθαι παροικικαῖς ὑποστάσεσιν. ἐπὶ τούτῳ ἐγεγόνει τῷ μέρει τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων εἰς ἀσφάλειαν καὶ ὁ παρῶν τῆς βασιλείας μου ὄρισμός †.

† Ἐἶχε τὸ μὴνὶ ἰανουαρίῳ ἰνδικτικῶνος ἐννά-

της δι' ἐρύθρων γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ
θείας χειρός †.

VI. Ἔτερον σημεῖωμα ὑπὲρ τοῦ προαστείου τῶν
Σφοδρῶν, γεγραμὸς παρὰ τοῦ μητροπολίτου Σμύρ-
νης κοροβ. Γεωργίου τοῦ Καλοκτένου.

† Μηνὶ ματίφει ἡμέρα ἕκτη Ἰνδικτιῶνος δε-
κάτης.

Ὁ πανοσιώτατος ἐν ἱερομονάχοις καὶ καθηγούμενος τῆς σεβασ-
μίας βασιλικῆς ἀγίας μονῆς τῆς ὑπεράγνου ἡμῶν θεομήτορος τῶν
Λέμβων, κῆρις Παῦλος, ὑπόμνησιν ἐποίησατο εἰς τὸν κραταιὸν καὶ
ἅγιον ἡμῶν ἀθθέντην καὶ βασιλέα μετὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν τιμωτάτων
μοναχῶν περὶ τινος τοπίου, τὰ Σφοδρῶν καλουμένου, [κατεχομένου]
παρὰ τοῦ λιζίου καβαλλάριου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθθέν-
του καὶ βασιλέως τοῦ Σοργαρη, παρῆν ἐν τῇ τοιαύτῃ ὑπομνήσει
καὶ ὁ τοιοῦτος καβαλλάριος δικαίφ τε οἰκείφ καὶ δικαίφ τῶν πα-
ροίκων αὐτοῦ τῶν Ποταμηνῶν, τῶν καὶ ἀνακαλουμένων τὸ τοιοῦτον
τόπιον τὰ Σφοδρῶν, καὶ δι' ὕχλου πολλοῦ γινόμενα τὰ μέρη ἀμφο-
τέρα, ὤρισεν ὁ κραταιὸς καὶ ἅγιος ἡμῶν ἀθθέντης καὶ βασιλεὺς τῷ
περιποθήτῳ ἀδελφῷ τῆς ἀγίας αὐτοῦ βασιλείας, τῷ πανευγενεστάτῳ
Κομνηνῷ τῷ Τορνίκη τηρῆσαι τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν διμερῶς καὶ
ἔκτοτε τὸ ἐπικριθὲν παρὰ τῆς αὐτοῦ ἀντιλήψεως στεργτέον εἶναι
χωρὶς τινος δικαιολογίας, καὶ δικαιολογουμένων καὶ ἀμφοτέρων τῶν
μερῶν περὶ τοῦ τοπίου τὰ Σφοδρῶν, αὐτίκα ἐνεχείρισεν ὁ διαληφθεὶς
καθηγούμενος κρίσιν καὶ ἀποκατάστασιν δικαίαν τοῦ περιποθήτου
θείου τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθθέντου καὶ βασιλέως τοῦ
Ἄγγελου γεγονοίας τῷ καθηγούμενῳ, ὅτε τὴν δοσικτὴν ἀρχὴν πε-
ριεῖπε τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, καὶ ἀναγνοὺς τὰ ἐν αὐτῇ ὁ πε-
ριπόθητος ἀδελφός τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀθθέντου καὶ
βασιλέως ἐξείπε τῷ Σοργαρη, ὡς οὐκ ἔχουσι δίκαιον οἱ παροικοὶ σοῦ
κατοικεῖν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἀλλ' ἐκείσε ὀφείλουσι καθίσαι, ἔνθα
καὶ σωζομένης τῆς πόλεως ἐκάθηντο. ὁ δὲ γε Σοργαρης ἔλεγεν, ὡς
ἀδικοῦνται οἱ παροικοὶ αὐτοῦ. αὐτίκα καὶ ὁ Κομνηνὸς ἐξείπε τὰ μέρη
ἀμφοτέρα, καὶ ἐπεὶ οὐκ ἀναπαύεσθαι εἰς τοῦτο ἄς ἐπομόσωνται οἱ

μάρτυρες, οὗς προσεκαλέσατο ὁ περιπόθητος θεῖος τοῦ κραταιοῦ καὶ
 ἁγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως, ὁ Ἄγγελος, ὅτε τὴν τοιαύτην
 κρίσιν ἐποίησε, καὶ κατεδέξαντο τοῦτο τὰ μέρη ἀμφοτέρα, ἵνα χω-
 ρισθῶσι τὰ δίκαια τῶν Ῥοφινιανῶν διὰ σταυροδιαβασίας. καὶ μέντοι
 καὶ μετακαλεσάμενοι καὶ ἡμεῖς τὰ μέρη ἀμφοτέρα, ὡς ἵνα παρο-
 διάσωμεν εἰς τὸν τοιοῦτον τόπον τὰ Σφούρνου, ὃ καὶ ποιήσαντες καὶ
 καταλαβόντες τὴν σήμερον πάλιν ἦσαν τὰ μέρη δικαιολογούμενα.
 αὐτίκα καὶ ὁ καθηγούμενος παρέστησε τοὺς προμαρτυρήσαντας Ρου-
 ζάτας, τὸν γε Θεόδωρον τὸν Τζυκαπίτην, τὸν Ζῶμον, τὸν Βρουλλάν
 καὶ τὸν ἕτερον Τζυκαπίτην παρουσίᾳ τοῦ διαληφθέντος καβαλλαρίου
 καὶ τῶν Μαντειανῶν παροίκων αὐτοῦ, τοῦ Τοξαρά Ἰωάννου καὶ τοῦ
 Καλομυραστοῦ Σένου καὶ αὐτῶν τῶν ἑτέρων παροίκων αὐτοῦ τῶν
 Ποταμηνῶν ἔρμησαν οἱ εἰρημένοι Ῥουζάται μετὰ προθυμίας ὅτι πολ-
 λῆς χωρῆσαι τὰ δίκαια τῶν Ῥοφινιανῶν μετὰ σταυροῦ, ἀλλ' ἔλεγον,
 δεῖξαι ἔχουσι καὶ τὰ γονικά αὐτῶν δὴ τῶν Ποταμηνῶν, ἐνθα τὴν
 σήμερον ἀναφαίνονται, ἐν ᾧ καὶ ἐλαλαὶ ἴστανται, καρεαί, ῥοιδεαί,
 σουκαί, ναι μὴν καὶ αὐτὰ τὰ οἰκήματα, εἰς δ' οἱ γονεῖς τῶν Ποταμηνῶν
 προσεκάθηγντο. ἡμεῖς οὖν παρεκλητεύσαμεν μὴ τελεσθῆναι τὸν τοι-
 οῦτον ἔργον, ἵνα μὴ διὰ οὐδαμινῶν καινοτομηθῇ τὸ θεῖον, καὶ σονη-
 ρέσθῃ ὁ ῥηθεὶς καθηγούμενος μετὰ τοῦ ἔλου μέρους τῆς μονῆς δο-
 θῆναι τῷ καβαλλαρίῳ καὶ τοῖς παροίκοις αὐτοῦ ἀντὶ τῶν ἀναστημά-
 των ὧν ἀνέστησαν κραββατίνου ἀμπέλου καὶ ἑτέρων διαφόρων δέν-
 δρων, τὸ μέχρι καὶ τοῦ δικαίου προσκτιμηθὲν νομισματικὸν ποσὸν
 δοθῇ τοῖς Ποταμηνοῖς παρὰ τοῦ μέρους τῆς μονῆς, καὶ οὕτως ἀπέ-
 χειν αὐτοὺς τέλος ἀπὸ τοῦ τοπίου τῶν Σφούρνων. εἶτα πάλιν ἐζήτη-
 σαν οἱ Ποταμηνοὶ καὶ ὁ ἀδθέντης αὐτῶν δοθῆναι αὐτοῖς παρὰ τοῦ
 ῥηθέντος καθηγούμενου εἰς περιλίρεσιν παντός σκανδάλου τόπιον εἰς
 τὸ οἰκῆσαι τοῖς Ποταμηνοῖς παροίκοις τοῦ Σουργαρή. ὁ δὲ γε καθη-
 γούμενος ἔλωσ εἰς τοῦτο οὐ κατένευσε διὰ τὸ εἶναι, ἔλεγεν, εἰς βλά-
 βην τῆς ὑπ' αὐτὸν σεβασμίας βασιλικῆς ἁγίας μονῆς. ἀπὸ παρακλή-
 σεως δὲ πολλῆς ἡμετέρας ἐπετυκῶθη ἐνώπιον ἡμῶν καὶ τῶν ἀνωθεν
 δηλουμένων δοθῆναι αὐτοῖς τόπιον ἀνατολικὸν μέρος τοῦ ἁγίου Γεωρ-
 γίου, ἐν ᾧ καὶ ἄλωνιν, τὸ καὶ χωριζόμενον ἀπὸ τοῦ κατεργομένου
 ῥόακος μέχρι καὶ τῶν πευκῶν καὶ μὴ μετέχειν πέραθεν τοῦ ῥόακος
 τοῦ ἀποβλεπομένου ἀρκτώου μέρους, καὶ μυλωνά δημοίως δοθῆναι

αὐτοῖς ἀνενέργητον, καὶ οὕτως μηδὲν τε δοθῆναι τοῖς Ποταμηνοῖς παρὰ τοῦ μέρους τῆς μονῆς χάριν τῶν ἀναστημάτων ὧν ἀνάστησαν εἰς τὸ τόπιον τὰ Σφούργου διὰ τὸ καταλογοῦσθαι τὸ τοιοῦτον τόπιον χάριν τῆς τιμῆς τῶν ἀναστημάτων αὐτῶν· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀλῶνος ὑπετυπώθη δοθῆναι αὐτοῖς τὸ τόπιον κατ' εὐθείαν μέχρι καὶ τῶν πευκῶν. ἀπὸ θαλάσσης οὖν καὶ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τὴν παροῦσαν σημειώσιν ἐξεθέμεθα μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνι τοῖς προγεγραμμένοις †.

† Ὁ σημετοῦμενος δικαίῳ τοῦ παναγιωτάτου ἀβθέντου καὶ δεσπότης μου τοῦ πανοπερτίμου ἀρχιεπισκόπου Σμύρνης, ἀχρεῖος ἐν διακόνοις, μέγας οἰκονόμος ὁ Καλοσινάρης Νικήτας.

Ἔχει καὶ ὀπισθεν ταῦτα· μηνὶ μαῖω ἰθ' ἡμέρᾳ τρίτῃ ἰνδικτιῶνος ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν θεοφιλεστάτων κληρικῶν καὶ ἀρχόντων τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης τοῦ τε χαρτοφύλακος τοῦ Ἀγάλλωνος, τοῦ πρωτεκδίκου τοῦ Καθαροῦ, τοῦ ἱερέως τοῦ Βλαστάρη καὶ ἑτέρων †.

† Τὸ παρὸν σημείωμα κατ' ἐπιτροπὴν ἡμετέραν γεγονὸς ἐπεγράφη καὶ παρ' ἡμῶν βεβαιώσεως ἕνεκα μηνὶ καὶ ἰνδικτιῶνι τοῖς προγεγραμμένοις.

† Ὁ μητροπολίτης Σμύρνης Γεώργιος †.

VIII. Sine anno.

Acta, quibus monasterio conceditur et confirmatur possessio cellae S. Georgii Exocastriatae et donorum omnium, quae dictae cellae donatae fuerant.

I. Πρόσταγμα δωρεαστικὸν βεβουλωμένον καὶ μετὰ κηροῦ χάριν τοῦ εἰς τὴν Σμύρνην μετοχίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἐξωκαστρίτου †.

Ἐπει, ὡς ὑπεμνήσθη ἡ βασιλεία μου, τὸ κατὰ τὴν Σμύρνην διακείμενον εὐκτήριον ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ Ἐξωκαστρίτης παρὰ τινος ἀνοφαντόρου ἀνεγερθὲν ἀκαταδούλωτον εἰάθη παρ' ἐκείνου καὶ οὐδὲ εἰς μετουσίαν ἔχει τινὰ ἐν τῷ τοιοῦτῳ εὐκτήριῳ, εἰ μὴ ὁ μητροπολίτης Σμύρνης ἀναφορὰν, ἀρτίως δὲ εἰς τὸ τοιοῦτον εὐκτήριον κἀθηται κοσμικὸς τις προσγενὴς τοῦ μεγάλου οἰκονόμου τῆς αὐτῆς μη-

τροπόλεως, τοῦ Ἀηστοῦ, ἀνήκειον δὲ καὶ ἔξω τῆς πρεπούσης τοῖς ἱεροῖς εὐλαβείας καὶ καταστάσεως τῆ βασιλείᾳ μου τοῦτο ἔδοξε, διορίζεται διὰ τῆς παρούσης προσταξέως, ἀνατεθειμένον εἶναι αὐτὸ τῆ σεβασμῖα μονῆ τῶν Λέμβων τῆ ἀρίτως ἀνακαινιζομένη παρὰ τῆς βασιλείας μου καὶ οἰκονομείσθαι τοῦτο εἰς τε τοὺς θείους ὕμνους καὶ τὰς ἱεροτελεστίας καὶ τὴν λοχναφίαν καὶ τὴν λοιπὴν πᾶσαν ἐπιμέλειαν παρὰ τοῦ καθηγουμένου τῆς αὐτῆς μονῆς, τοῦ ἀρχιερέως τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Σμύρνης ὑφείλοντος ἔχειν τὴν ἀναφορὰν καὶ μόνην ἐν ταῖς θεῖαις ἱεροτελεστίαις καὶ πλείον μὴδὲν, καθὼς ὑπεμνήσθη ἡ βασιλεία μου. εἰάθη τοῦτο εἶναι ἐλεύθερον καὶ παρὰ τοῦ ἀγετεράντος αὐτὸ ἀνυφάντορος, τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ προκαθημένου Σμύρνης κυροῦ Γεωργίου τοῦ Μονομάχου ὑφείλοντος παραδοῦναι πρὸς αὐτὸν τὸ τοιοῦτον εὐκτῆριον μετὰ πάσης τῆς περιοχῆς αὐτοῦ καὶ τῶν τούτω διαφερόντων.

† Εἶχε τὸ μὴνὶ ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶνος πρώτης δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρός †.

Π. † Τὸ καθ' ὄρισμὸν βασιλικὸν γεγονὸς παραδοτικὸν γράμμα χάριν τοῦ μετοχίου τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἐξωκαστρίτου ὑπὸ τοῦ προκαθημένου τῆς Σμύρνης πανσεβάστου κυροῦ Γεωργίου τοῦ Μονομάχου †.

† Μηνὶ νοεμβρίῳ τρίτῃ ἡμέρᾳ δ' ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κληρικῶν τοῦ τε Ζωγράφου κυροῦ Ξένου, τοῦ μεγάλου σακελλαρίου κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Βαροπάτου, τοῦ νομικοῦ Νικολάου τοῦ Συροπούλου, τοῦ περιποθῆτου συμπενθεροῦ τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως κυροῦ Λέοντος τοῦ Βοτέρη, τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ κυροῦ Μανουὴλ καὶ ἐτέρων †.

† Ἐνεχείρισεν ἡμῖν ὁ πανοσιώτατος καθηγούμενος τῆς σεβασμῖας βασιλικῆς μονῆς τῆς ὑπεράγνου θεομήτορος τῶν Λέμβου, μοναχὸς κβρος Γεράσιμος, θεῖον καὶ βασιλικὸν προσκονητὸν ὄρισμὸν τάδε κατὰ βῆμα διοριζόμενον· ἐπεὶ ὡς ὑπεμνήσθη etc. ut supra in antecedente diplomate usque δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας

χειρὸς καὶ τὴν διὰ κηροῦ σφραγίδα καὶ τὸ διὰ τοῦ Ἱεροῦ Τροπικῆ Δημητρίου, κατὰ τὴν περιληψὶν γούν τοῦ τοιοῦτου προσκυνήτου βασιλικοῦ ὄρισμοῦ παραδεδώκαμεν τὸ τοιοῦτον εὐκτήριον πρὸς τὸν θηλωθέντα καθηγούμενον τῆς σεβασμίας βασιλικῆς καὶ ἁγίας μονῆς. τὰ δὲ ἐν αὐτῷ καθευρεθέντα βιβλία εἰσὶ ταῦτα· εὐαγγέλιον κυριακοδρόμιν, ἀπόστολος, εὐχαλόγιον, τυπικόν, ἀναγνωστικὸν ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς μέχρι καὶ τοῦ ἀπριλλίου, ἕτερον ἀναγνωστικόν, ὁ Γρηγόριος ὁ θεολόγος, ἕτερον ἀναγνωστικόν τοῦ αὐτοῦ, ἑξαμην[αία] δύο πρῶτον καὶ δεῦτερον μῆνα, ἕτερον βιβλίον, κανόνες τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἐπισχυόμενος ὁ μέγας οἰκονόμος ἐπιδοῦναι καὶ τὰ ἕτερα βιβλία· Ἐτεφάνου Ἀργυροβάντος ἁγίου, τὰ ἱερά τῆς λειτουργίας, κηρία, λαμπάδας τρεῖς, βλατὴν τῆς ἁγίας τραπέζης, ὁσκήτιον, κεραμόστεγα ἐννεέα, ἀφ' ὧν τὸ ἐν κύργος πίθος, μεστὸς οἴνου καὶ ἕτεροι πίθοι εὐχεροί, ἀμπέλιον τὸ ἐντός τῆς μονῆς, ἀλοκὴν καὶ τῶν ἑτέρων ὄλων ὑποστατικῶν μέλλουσι παραδοθῆναι αὐτῷ. ταῦτα οὕτως εὐρόντες παραδεδώκαμεν καθ' ὄρισμόν τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως τῷ ῥηθέντι καθηγουμένῳ μὴνι νοεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος πρώτης.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως προκαθήμενος Σμύρνης Γεώργιος σεβαστὸς ὁ Μονομάχος †.

III. † Ἐτερον πρόσταγμα δωρεαστικὸν χάριν τῆς σιταρκίας, ἧς ἔδιδε κατέτος τὸ μετόχιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Ἐξωκαστρίτου.

† Ἡ βασιλεία μου ἀποχαρίζεται διὰ τῆς παρούσης τῷ κατὰ τὴν Σμύρνην μετοχίῳ τῆς σεβασμίας μονῆς τῶν Λέμβων τῷ ἐπιλεγόμενῳ ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ Ἐξωκαστρίτης τὸ ἐπικείμενον αὐτῷ χάριν σιταρκίας ὑπέρπερον ἐν, καὶ διορίζεται διὰ τῆς παρούσης προστάξεως μηδὲ ὅπως ἀπαιτῆσθαι τοῦτο παρὰ τῶν κατὰ καιροὺς ποιουμένων τῆν τῆς σιταρκίας ἀπαίτησιν ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Σμύρνης δικαίῳ τοῦ δημοσίου, ἀλλ' εἶσθαι τοῦτο ἀναπαίτητον ἀπὸ τοῦ νόου καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, δέχεσθαι ὑφέλλον καὶ ταῖς τοιοῦτοις ἀπαιτηταῖς τοῦ κεφαλαίου τῆς

σιταρχίας δι' ἐμφανείας σημειωμάτων προβαινόντων κατὰ τὸ σὺνηθες, καταστρωθήσεται γοῦν δι' αἰδησιν ἢ παρούσα τῆς βασιλείας μου πρόσταξις καὶ ἐν τοῖς χαρτίοις τοῦ θεοφολάκτου βεστιάριου τῆς βασιλείας μου, ἧτις ἐγστρέφει καὶ ἐπεδόθη ἐφ' ἑμέρι τῆς μονῆς τῶν Λέμβων εἰς ἀσφάλειαν αἰωνίζουσαν.

† Εἶχε τὸ μὴν ἰνδικτιώνος πέμπτης δι' ἐρευθρῶν γραμμάτων τῆς βασιλικῆς καὶ θείας χειρὸς †.

IX. 6739—1231, mense ianuario, ind IV.

Monacha Xene Angelina cellas S. Georgii Exocastritas donat campum.

† Δωρεαστικὸν ἔγγραφον γεγονὸς παρὰ Ξένης μοναχῆς τῆς Ἀγγελίνης χάριν τοῦ χωραφίου τοῦ ἐπιλεγομένου Περιβόλιον καὶ ὧν ἔχει δένδρων.

Σίγνον		Ξένης
μοναχῆς		τῆς Ἀγγελίνης.

† Ἐν ὄνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ξένη μοναχὴ ἢ Ἀγγελίνα ἢ ἐν ἐφ' παρόντι ὕφει ἤγουν ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν ἐγχαράξασα οἰκιοχειρῶς τὸ παρὸν δωρεαστικὸν ἔγγραφον τίθεμαι καὶ ποιῶ ἐκουσίως καὶ ἀμεταμελήτως, οὐκ ἐκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς ἢ συναρπαγῆς ἢ ἀπάτης ἢ χλεύης ἢ μηχανῆς ἢ ἄλλης τινὸς ἐπιφόγου αἰτίας καὶ τῆς ἐκ νόμων ἀποτετραμμένης, ἀλλὰ σὺν προθυμίᾳ μου πάση, ὀλοφύχῳ προθέσει καὶ πολλῇ τῇ ἀποδοχῇ καὶ μεμεριμνημένου σκοποῦ πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον πατέρα ἡμῶν καὶ καθηγούμενον τῆς σεβασμίας μονῆς τοῦ ἐν μάρτυρι περιωνύμου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Ἐξωκαστρίτου τοῦ ἐν ἐφ' κατὰ τὴν Σμύρνην κάστρῳ διακειμένου καὶ πρὸς ἅπαν τὸ μέρος τῆς κατὰ σέ ἁγίας μονῆς, καθὼς δηλωθήσεται. καὶ γὰρ τὸ ἀποδιδόναι τὰ μὲν καίσαρος καίσαρι καὶ τὰ τοῦ θεοῦ ἐφ' θεῷ, θεία τις ἐστὶν ἐντολή, διὰ τοῦτο καὶ γὰρ Ξένη μοναχὴ ἢ Ἀγγελίνα ἐφθασα πρὸ χρόνων ἰκανῶν μετὰ τῆς περιποθήτου μου ἀδελφῆς, τῆς πανευγενεστάτης Ἐκείνης κυρᾶς Ἀγγελίνης, ἐκδοῦναι χάριν ψυχικῆς ἡμῶν σωτηρίας πρὸς τὴν δηλωθεῖσαν ἁγίαν μονὴν τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου χωρά-

φιον τὸ πλησίον καὶ συνενωμένον μετὰ τῶν χωραφίων τῆς δηλωθείσης μονῆς καὶ ἐπιλεγόμενον τὸ Περιβόλιον, ὅπερ ἀρτίως ἔχει ἐντὸς τοῦτου καὶ δένδρα συκάμινα. ἔφθασε γοῦν ἐκ ποδῶν γενέσθαι τὸ παρ' ἡμῶν γεγονός δωρεαστικὸν ἔγγραφον πρὸς τὴν σεβασμίαν μονήν· ἀναμαθούσα τοῖνον ἔγωγε τὴν ἀφάντωςιν τοῦ ἔγγραφου ἡμῶν ἠθέλησα ἀντ' ἐκείνου ποιῆσαι ἕτερον ἔγγραφον, καὶ ἰδοὺ διὰ τοῦ παρόντος μου ἔγγραφου συμφωνῶ καὶ ἀσφαλίζομαι πρὸς σέ, τὸν τιμιώτατον αὐτῆς καθηγούμενον κῆριν Γεράσιμον, καὶ πρὸς ἅπαν τὸ μέρος τῆς κατὰ σέ ἀγίας μονῆς καὶ πρὸς τοὺς μέλλοντας μετὰ τὴν σὴν πρὸς κύριον ἐκδημίαν τῆς προστασίας τῆς ἡγουμενείας ἐπιστατεῖν, ὡς οὐδέποτε γενήσεται τις ἀνατροπὴ ἐπὶ τῷ παρόντι δωρεαστικῷ ἔγγραφῳ ἡμῶν, ἀλλ' ἵνα κατέχηται τὸ τοιοῦτον χωράφιον παρὰ σοῦ καὶ τοῦ μέρους τῆς ὑπὸ σέ σεβασμίας μονῆς καὶ τῶν ὑπ' αὐτὴν ἐνασκουμένων μοναχῶν ἀδιασείστως πάντῃ καὶ ἀμετακινήτως εἰς τοὺς ἐξῆς ἅπαντας καὶ διηνεκεῖς χρόνους καὶ ποιεῖν ἐπ' αὐτῷ, εἴ τι καὶ βούλει, μὴ παρὰ τινὸς ἀνατρεπόμενοι τὸ σύνολον· καὶ οὐκ ὀφείλω ἔγωγε αὐτῇ ἢ τις τῶν ἐμῶν συγγενῶν τε καὶ τῶν πόρρωθεν ἀπὸ τοῦ νῦν πώποτε εἰς μετὰ μέλλοντινα ἐλθεῖν· εἰ γὰρ βουληθῶ ποτε τῶν καιρῶν, οὐ μόνον οὐ μὴ εἰσακούσομαι, ἐφ' οἷς ἂν ἔχω λέγειν, ἢ εἰς ἄρνησιν τοῦ παρόντος μου ἔγγραφου χωρῆσαι βουληθῶ ἢ ἀνατρέψαι καὶ ἀθετῆσαι ἐν καὶ μόνον ῥῆμα τῶν ἐντεῦθεν ἀναγεγραμμένων, ἀλλ' ἵνα ἐκδιώκωμαι ἄπρακτος καὶ ἀνήκοος ἀπὸ παντὸς δικαστηριακοῦ βήματος, ἐπισκᾶσθαι καὶ τὰς ἀρὰς τῶν τριακοσίων ὀκτωκαίδεκα ἀγίων θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, ζημιουμένη πρὸς μὲν τῷ μέρει τῆς κατὰ σέ μονῆς τῇ ἐμφανείᾳ τοῦ παρόντος ἔγγραφου μου νομίματα λίτραν μίαν χρυσᾶ, πρὸς δὲ τὸ βασιλικὸν βεστιάριον τὸ τρίτον τούτων, σὺν τῷ καὶ οὕτως ἐρῶσθαι τὸ παρὸν μου δωρεαστικὸν ἔγγραφον, ὅπερ ἔγγραφε παρ' ἐμοῦ τοῦ προσκληθέντος ἱερομνήμονος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Φιλαδελφείας, Ἰωάννου ἱερέως τοῦ Κονιδῆ, ἐνώπιον τῶν ὑποτεταγμένων μαρτύρων μὴ νι λανου αρίφ ἰνδικτιῶνος δ' ἔτους ,σφλθ' †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδθέντου καὶ βασιλέως Μιχαὴλ ὁ Φωκάς †.

† Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἀγίου ἡμῶν ἀδ-

θέντου και βασιλέως Μανουήλ ὁ Ἄγγελος μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ἰωάννης ἱερεὺς και ταβουλλάριος τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Φιλαδελφείας ὁ Σελλάρης τὰ ἄνωθεν μαρτυρῶν ὑπέγραφα †.

† Ὁ ἱερομνήμων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Φιλαδελφείας Ἰωάννης ὁ Κονίδης προσκληθεὶς παρὰ τῆς ἄνωθεν σιγνογραφησάσης και τὰ ἐν τῷ παρόντι γράφας και μαρτυρῶν ὑπέγραφα και ἀπόστ.

X. 6739—1230, mense septembri, ind. IV.

Donatio calinae facta cellae S. Georgii Exocastritae.

† Ἐκδοτήριον ἔγγραφον τῶν παιδῶν τοῦ Βάλκη χάριν τῆς ἀλυκῆς ἧς ἐπαφῆκεν ὁ πατήρ αὐτῶν εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον τὸν Ἐξωκαστρίτην χάριν καταθεσίμου ἐκείνου †.

Σίγνον	Ἐίνου	Σίγγον	Ἄννης	Σίγγον	Γεωργίου τοῦ
τοῦ	Βάλκη.	τῆς γνησίας	συζύγου αὐτοῦ.	γνησίου	υἱοῦ αὐτοῦ.

† Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς και τοῦ υἱοῦ και τοῦ ἁγίου πνεύματος και τῆς κυρίας και ἀληθῶς ὑπερενδόξου, ὑπερευλογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας. ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν εὐσεβεστάτων και ἐκ θεοῦ ἐστεμμένων βασιλέων ἡμῶν, Ἰωάννου μεγάλου βασιλέως και αυτοκράτορος Ῥωμαίων τοῦ Δούκα και Εἰρήνης τῆς εὐσεβεστάτης ἀγούστης, Ἐίνου ὁ Βάλκης και Ἄννα ἡ γνησία σύζυγος αὐτοῦ και Γεώργιος ὁ γνήσιος υἱὸς τούτων; οἱ και ἄνωθεν τοῦ παρόντος ἕφους τοὺς τιμίους και ζωοποιούς σταυρούς οἰκιοχειρῶς ἐγχαράξαντες τὴν παρούσαν ἔγγραφον και ἐνυπόγραφον και εἰς τὸ εἶξιν σύμφωνον και ἐκδοτικὴν ἀσφάλειαν τιθέμεθα και ποιοῦμεν ἐκουσίως, ἀποθελῶς, ἀβιάσεως, ἀπανούργως, ἀμεταμελήτως, καθαρῶς, ἀπεριέργως και ἐκτός δολεροῦ τρόπου, οὐκ ἐκ τινος ἀνάγκης ἢ βίας ἢ φόβου ἢ δόλου ἢ περιγραφῆς ἢ ἄλλης ἑποιασθῆν ἀφορμῆς και προφάσεως, ἀλλὰ μᾶλλον μετὰ πάσης ἡμῶν τῆς προθυμίας και ἀπλότητος. πρὸς σέ, τὸν πανοσιώτατον και ἡγιασμένον καθηγούμενον τῆς αυτοδεσπότου σεβασμίας και ἁγίας βασιλικῆς μονῆς τῆς ἐν τῷ